

ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ปีการศึกษา 2557

นวรรตน์ การเกษ
วรุณกันยา คุณากรวิรุพห์

รายงานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจาก งบประมาณวิจัยสถาบัน
ประจำปีงบประมาณ 2558
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
กองนโยบายและแผน

ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ปีการศึกษา 2557

นวรรตน์ การะเกษ
วรุณกันยา คุณากรวิรุพห์

รายงานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจาก งบประมาณวิจัยสถาบัน
ประจำปีงบประมาณ 2558
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

FACTORS AFFECTING THE DROP OUT OF RAJAMANGALA
UNIVERSITY OF TECHNOLOGY PHRA NAKHON STUDENTS
IN 2014 ACADEMIC YEAR

NAWARAT KARAKED
VAROONKANYA KUNAKORNVIROON

RESEARCH FUNDED BY RAJAMANGALA UNIVERSITY OF
TECHNOLOGY PHRA NAKHON
IN 2014 ACADEMIC YEAR
COPYRIGHTED BY RAJAMANGALA UNIVERSITY
OF TECHNOLOGY PHRA NAKHON

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีการศึกษา 2557
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวนวรรตน์ การะเกษ นางสาววรุณกัญญา คุณากรวิรุฬห์
สถาบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กองนโยบายและแผน
ปี	1 ตุลาคม 2557 – 30 กันยายน 2558

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีการศึกษา 2557 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับการออกกลางคันของนักศึกษา ประจำปีการศึกษา 2557 และ 3) หาแนวทางการแก้ไขปัญหการออกกลางคันของนักศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่ออกกลางคันของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 1,176 คน และอาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 584 คน โดยวิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษาออกกลางคัน ในปีการศึกษา 2557 ด้วยการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และทดสอบความเป็นอิสระต่อกันของสองตัวแปร (Chi-square test) พร้อมทั้งสัมภาษณ์นักศึกษานักศึกษาออกกลางคัน ในปีการศึกษา 2557 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 360 คน และอาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กลุ่มตัวอย่างจำนวน 70 คน

ผลการวิจัยจากการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาพันสภาพ ถูกถอนสภาพหรือลาออก ตามลำดับ และเพศ ภูมิภาค อาชีพบิดามารดา/ผู้อุปการะ รายได้บิดามารดา/ผู้อุปการะ มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 ส่วนสถานภาพของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์ พบว่า ปัจจัยส่วนใหญ่เกิดจากด้านตัวผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา และด้านผู้สอน ตามลำดับ

แนวทางการแก้ไขปัญหานี้ มหาวิทยาลัยควรสร้างภาพลักษณ์ให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้นักศึกษามีรายได้ระหว่างเรียน จัดระบบการดูแลช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา จัดหาทุนการศึกษาให้มากขึ้น ปรับปรุงและพัฒนาอาคารสถานที่ พื้นที่ จัดหา/ปรับปรุง คุรุภัณฑ์และวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นให้เพียงพอและมีคุณภาพ และจัดการศึกษาที่เน้นการปฏิบัติจริง

ดังนั้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จึงควรนำข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงในอนาคต และพัฒนากลยุทธ์การบริหารของมหาวิทยาลัย เพื่อการได้เปรียบในการแข่งขันในอนาคต

Abstract

Title Factors Affecting The Drop out of Rajamangala
University of Technology Phra Nakhon Students
in 2014 Academic Year

Researcher Nawarat Karaked
Varoonkanya Kunakornviroon

Institution Rajamangala University of Technology Phra Nakhon
Policy and Planning Division

.....

Purpose of this study 1) factors affecting the drop out of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon students in 2014 academic year. 2) correlation with personal information and 3) solutions to prevent the drop out.

A study population are 1,179 students who have dropped out in 2014 academic year and 584 lecturers of the Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. The analysis on the students population will be carried out by computing frequency, percentage and Chi-square test to observe independency between the two variables. Also conducting an interview on the 360 students and 70 lecturers of the Rajamangala University of Technology Phra Nakhon.

From data collecting found that majority of student population status can be put by order as terminated, deprived and resigned. Gender, hometown, occupation of parents/guardians and income of parents/guardians show significant relation to the drop out of the students in 2014 academic year, while parents marriage status show no relation with statistically significant of 0.05.

From the interview it can be extracted and put in order of contribution that personal issue, family issue, university environment and lecturer effect the student decision to drop out.

Suggested solution: the university should create unique image, encourage students to have part-time job during semester, set up a consulting and support center, provide more financial aid, adjust and improve university scenery, sourcing/maintenance furniture and equipments to meet usage adequate and quality standard and finally set up a colloquiums focusing a practical application.

Therefore Rajamangala University of Technology Phra Nakhon should put the result from this study into practical use as a guideline to meet future circumstance and to develop administrative strategy for maximum advantage in the competition.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความอนุเคราะห์เป็นอย่างดียิ่งจากผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน ซึ่งได้กรุณาให้คำปรึกษาชี้แนะกรอบแนวคิด และตรวจสอบกลั่นกรอง ข้อบกพร่องในเรื่องต่างๆ ตลอดระยะเวลาการทำวิทยานิพนธ์ จนทำให้วิทยานิพนธ์สำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์ด้วยดี จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง คุณอาจารย์และนักศึกษาออกกลางคันของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ให้ความอนุเคราะห์เสียสละเวลาในการสัมภาษณ์ พร้อมให้ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็น ที่เป็นประโยชน์ และขอขอบคุณ นางสาวศิรินาถ สิงห์แก้ว ที่กรุณาตรวจสอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ทุกท่านของสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน และกองบริหารงานบุคคล ที่อำนวยความสะดวกในเรื่องต่างๆ ระหว่างศึกษาและดำเนินการวิจัย ด้วยดีมาโดยตลอด

เหนือสิ่งอื่นใด ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นอย่างยิ่ง ที่ให้การสนับสนุนทุนในการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ จนประสบความสำเร็จ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยจะนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้ศึกษามาทั้งหมด มาบูรณาการใช้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาการปฏิบัติงานในหน้าที่ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และประเทศชาติต่อไป

นวรรตน์ การเกษ
วรุณกันยา คุณากกรวิรุฬห์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
1.4 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.6 นิยามศัพท์	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	7
2.2 การออกกลางคืน	13
2.3 การจัดการศึกษา	28
2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	36
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	37
3.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย	38
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
3.5 วิธีการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล	39
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
3.7 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	36
3.8 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	37
3.9 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย	38
3.10 การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
3.11 วิธีการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล	39
3.12 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39
บทที่ 4 ผลการดำเนินงาน	40
4.1 ผลการวิเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557	41
4.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับการออก กลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 ประกอบด้วย เพศ ภูมิลำเนา สถานภาพของบิดามารดา อาชีพบิดามารดา/ผู้อุปการะ และรายได้บิดามารดา/ผู้อุปการะ	42
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาออกกลางคัน โดยจำแนกตามตัวแปรอิสระ	47
4.4 ผลการวิเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา จำแนกตาม พันสภาพ ถอนสภาพ และลาออก เป็นรายชื่อและรายด้าน ประกอบด้วย ด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านผู้สอน และด้านสภาพแวดล้อม ในสถาบันการศึกษา	50
4.5 ผลการวิเคราะห์มหาวิทยาลัยปัจจุบันที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่	56
4.6 ผลการวิเคราะห์สาขาวิชาที่เลือกศึกษาที่มหาวิทยาลัยใหม่ ตรงกับ สาขาวิชาที่เลือกศึกษาที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	57
4.7 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติและข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร เป็นรายชื่อและรายด้าน	57

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของอาจารย์ผู้สอน โดยจำแนกตามตัวแปรอิสระ	61
4.9 ผลการวิเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา เป็นรายชื่อและรายด้านข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม	63
4.10 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติและข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นรายชื่อและรายด้าน	65
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	71
5.1 สรุปผลการวิเคราะห์จากการเก็บรวบรวมข้อมูล	73
5.2 สรุปผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์	74
5.3 อภิปรายผลการวิจัย	80
5.4 ข้อเสนอแนะ	84
บรรณานุกรม	85
ภาคผนวก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	91
ประวัติผู้วิจัย	101

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
ตาราง 4.1	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาออกกลางคันทั้งหมด จำแนกตามสถานะการออก	41
ตาราง 4.2	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 ด้วยการวิเคราะห์ Chi-square test	42
ตาราง 4.3	ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาคกับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 ด้วยการวิเคราะห์ Chi-square test	43
ตาราง 4.4	ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของบิดามารดากับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 ด้วยการวิเคราะห์ Chi-square test	44
ตาราง 4.5	ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพบิดามารดา/ผู้อุปการะกับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 ด้วยการวิเคราะห์ Chi-square test	44
ตาราง 4.6	ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้บิดามารดา/ผู้อุปการะกับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 ด้วยการวิเคราะห์ Chi-square test	46
ตาราง 4.7	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามตัวแปรอิสระ	47
ตาราง 4.8	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามสถานะการออกกลางคัน	50
ตาราง 4.9	จำนวนและร้อยละของปัจจัยการออกกลางคันที่ทำให้นักศึกษาพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษา จำแนกเป็นรายชื่อและรายด้าน	51
ตาราง 4.10	จำนวนและร้อยละของปัจจัยการออกกลางคันที่ทำให้นักศึกษาถูกถอนสภาพจากการเป็นนักศึกษา จำแนกเป็นรายชื่อและรายด้าน	52
ตาราง 4.11	จำนวนและร้อยละของปัจจัยการออกกลางคันที่ทำให้นักศึกษาลาออกจากการเป็นนักศึกษา จำแนกเป็นรายชื่อและรายด้าน	54
ตาราง 4.12	ร้อยละของนักศึกษาที่ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยปัจจุบันที่นักศึกษาศึกษาอยู่	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
ตาราง 4.13	ร้อยละของนักศึกษาที่ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับสาขาวิชาที่เลือกศึกษา ที่มหาวิทยาลัยใหม่	57
ตาราง 4.14	ร้อยละของนักศึกษาที่ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกเป็นรายชื่อและรายด้าน	57
ตาราง 4.15	ร้อยละของนักศึกษาที่ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกเป็นรายชื่อและรายด้าน	60
ตาราง 4.16	จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามตัวแปรอิสระ	61
ตาราง 4.17	ร้อยละของอาจารย์ผู้สอนที่ให้สัมภาษณ์ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการออก กลางคืน จำแนกเป็นรายชื่อและรายด้าน	63
ตาราง 4.18	ร้อยละของอาจารย์ผู้สอนที่ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกเป็นรายชื่อและรายด้าน	65
ตาราง 4.19	ร้อยละของอาจารย์ผู้สอนที่ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่มีต่อ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกเป็นรายชื่อและรายด้าน	68

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ยุคโลกาภิวัตน์การแข่งขันระหว่างประเทศเป็นไปอย่างเข้มข้นยิ่งขึ้น ประเทศที่มีความก้าวหน้าทางวิชาการ เทคโนโลยีและยุทธศาสตร์ที่เหนือกว่าจะมีความได้เปรียบเหนือประเทศที่มีการพัฒนาทางวิชาการและเทคโนโลยีที่ด้อยกว่า ดังนั้น การที่จะพัฒนาประเทศให้แข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด จึงต้องสร้างเสริมคุณภาพของกำลังคนระดับสูงของประเทศที่จะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศด้านต่างๆ ต่อไป ซึ่งกระบวนการที่สำคัญที่สุดในการพัฒนา กำลังคน คือ กระบวนการศึกษา เพราะ “การศึกษา คือ การพัฒนาผู้เรียนให้เจริญเติบโตสมบูรณ์เต็มที่ นั่นคือ เป็นการสอนหรือแนะนำให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ในตนเองให้มากที่สุดเท่าที่สามารถกระทำได้” (พระมหาอริยธรรมโม, <https://www.l3nr.org/posts/386839>) ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 ได้ระบุความมุ่งหมายและหลักการไว้ในมาตรา 6 ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนให้มีความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทศนคติ ค่านิยม คุณธรรมทั้งระดับบุคคลและระดับประเทศ ซึ่งส่งผลต่อการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในการพัฒนาประเทศให้ประสบความสำเร็จในทุกด้านๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ด้านสังคม และด้านวัฒนธรรม (สรศักดิ์ กิตยานันท์, 2553)

มหาวิทยาลัย จัดเป็นแหล่งวิทยาการขั้นสูงที่เอื้ออำนวยประโยชน์ต่อความเจริญของมนุษยชาติในระดับอุดมศึกษา อย่างไรก็ตาม มิใช่ว่าผู้ที่เข้าศึกษาระดับอุดมศึกษาจะสามารถสำเร็จการศึกษาได้ทั้งหมด ส่วนหนึ่งต้องออกจากการศึกษากลางคัน ทำให้เกิดผลเสียหายต่อนักวิชาการเรียกว่า “เกิดความสูญเปล่าในการลงทุนเพื่อการศึกษา” กล่าวคือ สถานศึกษาเสียเวลาในการบริหารจัดการ เสียทรัพยากรในการลงทุนและเสียโอกาสในการสร้างคน ส่วนผู้เรียนเสียเวลา เสียเงินทอง และประการสำคัญ คือ เสียขวัญและกำลังใจในการถอยหลังเพื่อไปเริ่มต้นใหม่ รวมทั้งภาครัฐก็จำเป็นต้องจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อสนับสนุนการอุดมศึกษาเป็นจำนวนมากเช่นกัน

นอกจากนี้การออกกลางคันยังแสดงถึงประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษานั้นๆ อีกด้วย

รายงานสถิติการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีการศึกษา 2554 – 2556 พบว่า มีอัตราของนักศึกษาออกกลางคันเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลต่ออัตราการคงอยู่ของนักศึกษา อยู่ในระดับไม่น่าพึงพอใจเท่าที่ควร อัตราการออกกลางคันของนักศึกษา เมื่อเทียบกับนักศึกษาคงอยู่ในปีการศึกษา 2554 คิดเป็นร้อยละ 6.85 ปีการศึกษา 2555 คิดเป็นร้อยละ 7.39 และปีการศึกษา 2556 คิดเป็นร้อยละ 8.25 (ปีการศึกษา 2554 ใช้ข้อมูล ณ วันที่ 20 กรกฎาคม 2554 ปีการศึกษา 2555 ใช้ข้อมูล ณ วันที่ 20 กรกฎาคม 2555 ส่วนปีการศึกษา 2556 ใช้ข้อมูล ณ วันที่ 20 สิงหาคม 2556)

ดังนั้น การออกกลางคันเป็นปัญหาสำคัญในการจัดการศึกษา เนื่องจากการออกกลางคันเป็นการสูญเปล่าและล้มเหลวในด้านการจัดการศึกษา อีกทั้งนักศึกษาที่ออกกลางคันเหล่านั้นย่อมได้รับความกระทบกระเทือนด้านจิตใจ รวมทั้งเป็นการบ่งบอกถึงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของสถาบันการศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาและนำเสนอแนวทางแก้ไขป้องกันหรือลดอัตราของนักศึกษาออกกลางคันให้ลดน้อยลง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีการศึกษา 2557

1.2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับการออกกลางคันของนักศึกษา ประจำปีการศึกษา 2557

1.2.3 เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหการออกกลางคันของนักศึกษา

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีการศึกษา 2557 ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

1.4 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรในการวิจัยศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

1.4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาที่ออกกลางคัน ในปีการศึกษา 2557 ประกอบด้วย เพศ ภูมิลำเนา สถานภาพของบิดามารดา อาชีพบิดามารดา/ผู้อุปการะ และรายได้บิดามารดา/ผู้อุปการะ

1.4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ปัจจัยการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย ด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านผู้สอน และด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ กำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

1.5.1 ด้านเนื้อหา

- ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีการศึกษา 2557

- ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับการออกกลางคันของนักศึกษา ประจำปีการศึกษา 2557

- หาแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา

1.5.2 ด้านระยะเวลาในการดำเนินการ 1 ตุลาคม 2557 – 30 กันยายน 2558

1.5.3 ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยและเก็บข้อมูล คือ นักศึกษาที่ออกกลางคันของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 1,176 คน (ข้อมูลจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ณ วันที่ 31 มีนาคม 2558) รวมถึงอาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 584 คน (ข้อมูลจากกองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ณ วันที่ 31 มีนาคม 2558)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่ออกกลางคันของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 360 คน

1.5.4 ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

- การศึกษาข้อมูลเอกสาร (documentary research) เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ทั้งที่เป็นแนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- การเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ (Interviews)

แบบสัมภาษณ์เป็นแบบมาตรฐาน (Structured or Standardized Interviews) โดยผู้สัมภาษณ์กำหนดประเด็นคำถามเรื่องที่ทำวิจัยหรือข้อมูลที่ต้องการไว้ล่วงหน้า แบ่งออกเป็น 2 ชุด ได้แก่

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1 สัมภาษณ์นักศึกษาที่ออกกลางคันของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 สาเหตุการออกกลางคันของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 3 การศึกษาในปัจจุบันของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 4 ทักษะและข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา

ตอนที่ 3 ทักษะและข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.5.5 ด้านการดำเนินการวิจัย ค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้อง หาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา รวมทั้งสรุปแนวทางการแก้ไข

1.6 นิยามศัพท์

หน่วยงานที่สังกัด หมายถึง ส่วนงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่ หน่วยงานสนับสนุนและคณะต่างๆ

คณะ หมายถึง คณะที่จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 9 คณะ ได้แก่

1. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
2. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
3. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
4. คณะบริหารธุรกิจ
5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
6. คณะวิศวกรรมศาสตร์
7. คณะศิลปศาสตร์
8. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
9. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

การออกกลางคันของนักศึกษา หมายถึง การที่นักศึกษาสิ้นสุดความเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครก่อนที่จะก่อนสำเร็จการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนด จากการลาออก พ้นสภาพความเป็นนักศึกษา และการถอนสภาพการเป็นนักศึกษา

การลาออก หมายถึง การที่นักศึกษายื่นคำร้องขอลาออกจากการเป็นนักศึกษาก่อนที่จะสำเร็จการศึกษา พร้อมหนังสือยินยอมจากผู้ปกครองผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาถึงคณบดี แล้วเสนอมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ

การพ้นสภาพความเป็นนักศึกษา หมายถึง การพ้นสภาพความเป็นนักศึกษาตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2550 ได้แก่ ผลการเรียนไม่ถึงเกณฑ์ตามที่สถานศึกษากำหนดไว้

การถอนสภาพการเป็นนักศึกษา หมายถึง การที่นักศึกษาถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2550 ได้แก่ การไม่ลงทะเบียนเรียน หรือไม่ทำหนังสือขออนุญาตลาพักการศึกษาต่อคณบดี หรือไม่ชำระเงินค่าธรรมเนียมเพื่อรักษาสภาพการเป็นนักศึกษาภายใน 30 วันนับจากวันเปิดภาคการศึกษา

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้สอดคล้องกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

1.7.2 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการบริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อการได้เปรียบในการแข่งขันในอนาคต

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ดังต่อไปนี้

- 2.1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- 2.2 การออกกลางคืน
- 2.3 การจัดการศึกษา
- 2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 เหตุผล โดยที่มาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 บัญญัติให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้สถานศึกษาของรัฐดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ดังนั้นสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 9 แห่ง ขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี ที่มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่มุ่งเน้นการปฏิบัติ การสอน การวิจัย ผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม โดยให้ผู้สำเร็จการอาชีวศึกษามีโอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญาเป็นหลัก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2518 ได้มีการประกาศพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 48 หน้า 1 มีผลบังคับใช้ในวันต่อมา

29 - 30 กรกฎาคม 2524 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล) เป็นครั้งแรก และกำหนดจะเสด็จพระราชทานปริญญาบัตร 3 ปี ต่อ 1 ครั้ง โดยเสด็จฯ ครั้งที่สอง

ในวันที่ 31 กรกฎาคม 2527 ถึง 2 สิงหาคม 2527 ครั้งที่สามในวันที่ 7 - 9 กรกฎาคม 2530 ครั้งที่ 4 ในวันที่ 19 - 21 กรกฎาคม 2533 หลังจากนั้นสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จฯ แทนพระองค์ทุกปี โดยเริ่มตั้งแต่ว่าปี 2534 ถึงปัจจุบัน

16 กรกฎาคม 2527 วิทยาลัยฯ ได้รับการอนุเคราะห์จากกรมธนารักษ์จัดสรรที่ดินบริเวณ คลองหก ฟังตะวันตก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เพื่อก่อสร้างศูนย์กลางการศึกษาระดับปริญญา

ในปีพ.ศ. 2528 เริ่มขยายการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในวิทยาเขตต่างๆ ตามความพร้อมของแต่ละวิทยาเขตและเปิดสอนทุกวิทยาเขตในที่สุด

7 มิถุนายน 2531 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ แทนพระองค์วางศิลาฤกษ์ศูนย์กลางการศึกษาระดับปริญญา

15 กันยายน 2531 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ว่า “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” และพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เชิญพระราชสัญลักษณ์ประจำพระองค์และพระพิชัยมงกุฎเป็นเครื่องหมายราชการของสถาบันฯ ด้วย

8 มกราคม 2548 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระปรมาภิไธย ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลและประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 122 ตอนที่ 6 ก วันที่ 18 มกราคม 2548 พระราชบัญญัติฉบับนี้ มีผลให้เกิดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง คือ

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
6. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
8. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
9. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

2.1.1 ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีพัฒนาการจากการจัดตั้งเป็นสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาครั้งแรก เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2518 โดยพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. 2518 ใช้ชื่อสถาบันว่า “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา” ต่อมาเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2531 ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานนามว่า “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” โดยพระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อจาก วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2532 ปัจจุบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เกิดจากการปรับปรุงพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง ประกอบด้วย 5 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตโชติเวช วิทยาเขตเทเวศร์ วิทยาเขตพณิชยการพระนคร วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ และวิทยาเขตพระนครเหนือ ตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ปี 2548 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากระทรวงศึกษาธิการ เพื่อตอบสนองนโยบายรัฐบาลด้านการปฏิรูปการศึกษา และนำพาประเทศสู่การแข่งขันกับนานาประเทศ รวมทั้งต้องการยกระดับความเข้มแข็งของท้องถิ่นและชุมชนให้มีการพัฒนาแบบยั่งยืนตามสภาพของพื้นที่ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระยะยาว เพื่อตอบสนองเป้าหมายการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคน โดยขยายฐานการให้บริการอุดมศึกษาให้มากขึ้น มุ่งให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามีความคล่องตัว

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีวัตถุประสงค์หลักในการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับสูง ให้มีมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดำเนินการศึกษาค้นคว้า วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ให้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการผลิตให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ เพื่อความสามารถในการพึ่งตนเองและการแข่งขันในระดับนานาชาติ ให้บริการทางวิชาการแก่หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในด้านการให้คำปรึกษา แนะนำการวิจัย และพัฒนา การทดสอบ การสำรวจ รวมทั้งการฝึกอบรมและพัฒนา อันจะก่อให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่จำเป็นและเหมาะสม เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม อนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมอันเป็นจารีตประเพณี รวมทั้งศิลปประเพณีและศิลปประยุกต์เพื่อให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเป็นศูนย์รวมของชุมชน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (มทร.พระนคร) สถาปนาขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548 แต่ในความเป็นจริงแล้วมหาวิทยาลัยแห่งนี้ มีประวัติศาสตร์ความเป็นมา

มากกว่า 100 ปี ผลิตภัณฑ์ออกสู่โลกอาชีพเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อน และพัฒนา ประเทศเป็นจำนวนมาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมุ่งมั่นในการสร้างบัณฑิตให้ เป็นคนดี คนเก่ง มีทักษะที่ดี ในการปฏิบัติงานพร้อมที่จะพัฒนาเป็นทุนมนุษย์ (Human Capital) ต่อไป ภายใต้วิสัยทัศน์ มหาวิทยาลัยที่ชัดเจนว่า "เป็นผู้นำการจัดการศึกษาวิชาชีพระดับสากล บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี" ปัจจุบันมหาวิทยาลัยจัดการเรียนการสอน ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท โดยแบ่งออกเป็น 9 คณะ ดังนี้

1. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
2. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
3. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
4. คณะบริหารธุรกิจ
5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
6. คณะวิศวกรรมศาสตร์
7. คณะศิลปศาสตร์
8. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
9. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นองค์การทางการศึกษาที่เกิดขึ้น ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 มีฐานะเป็นนิติบุคคล เพื่อให้ สามารถดำเนินการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง ภายใต้การกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัย จัดการศึกษาเป็น 9 คณะ และมีหน่วยงานสนับสนุน ประกอบด้วย สำนักงานอธิการบดี สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน สถาบันวิจัยและ พัฒนา และสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ วัตถุประสงค์หลักในการผลิตและพัฒนา กำลังคน ดำเนินการศึกษาค้นคว้า วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อตอบสนองนโยบายรัฐบาล ด้านการปฏิรูปการศึกษา ต้องการยกระดับความเข้มแข็งของท้องถิ่นและชุมชน เพื่อรองรับ การขยายตัวทางเศรษฐกิจ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระยะยาว ตอบสนองเป้าหมายการพัฒนา ประเทศโดยส่วนรวม เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม อนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเป็นศูนย์รวมของชุมชน

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร บุคลากรแบ่งเป็น 5 ประเภท คือ ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ปฏิบัติหน้าที่

2 สายงานหลักคือ สายงานวิชาการ และสายงานสนับสนุน มหาวิทยาลัยตระหนักถึงความสำคัญของกระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ตั้งแต่กระบวนการคัดเลือกบุคลากรเพื่อเข้ารับการบรรจุ แต่งตั้ง การพัฒนาบุคลากร การให้ทุนการศึกษาต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศ การให้รางวัล โอกาสและความก้าวหน้าในอาชีพ สวัสดิการอันเกี่ยวเนื่องต่าง ๆ แต่เนื่องจากมหาวิทยาลัยเป็น มหาวิทยาลัยที่ก่อตั้งใหม่จากการรวมศูนย์จากวิทยาเขตเดิม คือ วิทยาเขตเทเวศร์ วิทยาเขตโชติเวช วิทยาเขตพณิชยการพระนคร วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ และวิทยาเขตพระนครเหนือ จากการประกาศกฎกระทรวงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 มีการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกวิทยาเขต และเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้มีการจัดตั้งเป็นคณะวิชา มีสำนักงานตั้งอยู่ศูนย์วิทยาเขตเดิมคือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน ตั้งอยู่ในศูนย์เทเวศร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ และ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ ตั้งอยู่ในศูนย์โชติเวช คณะบริหารธุรกิจ และ คณะศิลปศาสตร์ ตั้งอยู่ในศูนย์พณิชยการพระนคร คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ตั้งอยู่ในศูนย์ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ สำหรับคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ตั้งอยู่ในศูนย์พระนครเหนือ สภาพการณ์ปัจจุบันที่มีการแข่งขันด้านการศึกษาสูง และการปฏิบัติราชการที่ต้องสอดคล้องตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งเน้นการบริหารงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์เป็นสำคัญ โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกำหนดภารกิจหลักคือ การจัดการศึกษาที่มุ่งการประกันคุณภาพในส่วนของการบริหารการศึกษา 5 ด้าน คือ การผลิตบัณฑิต งานวิจัย สิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม งานบริการทางวิชาการแก่สังคม งานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและ สิ่งแวดล้อม เน้นความสำคัญที่กระบวนการในการบริการการศึกษา และระบบบริหาร ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความพึงพอใจต่อผู้รับบริการ ซึ่งได้แก่ นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการในตลาดแรงงาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการศึกษาทุกกลุ่ม โดยดำเนินการประเมินตนเอง ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิตตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 9 องค์ประกอบ คือ 1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินงาน 2. การจัดการเรียนการสอน 3. กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา 4. การวิจัย 5. การบริการวิชาการแก่สังคม 6. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 7. การบริหารและการจัดการ 8. การเงินและงบประมาณ และ 9. ระบบและกลไกการประกัน

2.1.2 ปรัชญา (Philosophy)

สร้างคนสู่งาน เชี่ยวชาญเทคโนโลยี สร้างคนดีสู่โลกอาชีพ

RMUTP produces technological specialists with their decencies to serve diverse career

2.1.3 อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยฯ (RMUTP Identity)

บัณฑิตนักปฏิบัติ Hands – on

ใฝ่รู้ Keenness

สู้งาน Determination

เชี่ยวชาญเทคโนโลยี Technological Expertise

มีคุณธรรม Integrity

2.1.4 เอกลักษณ์มหาวิทยาลัย (RMUTP Uniqueness)

มหาวิทยาลัยแห่งโลกอาชีพ

University for Diverse Careers

2.1.5 วิสัยทัศน์ (Vision)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีชั้นนำด้านการผลิตบัณฑิตมืออาชีพ

A Leading Technology University in Producing Professional Graduates

2.1.6 พันธกิจ (Mission)

1) จัดการศึกษาที่มุ่งเน้นวิชาชีพบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล

2) สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เพื่อถ่ายทอดและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ภาคการผลิตและภาคบริการ

3) บริหารจัดการองค์กรด้วยหลักธรรมาภิบาล

4) ให้บริการวิชาการแก่สังคม เพื่อสร้างและพัฒนาอาชีพโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

5) ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสิ่งแวดล้อม

2.2 การออกกลางคัน

แนวคิดและทฤษฎีของการออกกลางคัน แบ่งออกเป็นหัวข้อย่อย ดังนี้

2.2.1 ความหมายของการออกกลางคัน

รุ่งโรจน์ อาริยะ (2552 : 5) อธิบายไว้ว่าการออกกลางคัน หมายถึง การที่นักศึกษา เข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาแล้วต้องออกจากสถานศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรด้วย สาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง เช่น ลาออกเนื่องจากผลการเรียนไม่ถึงเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด จำหน่ายชื่อออกเพราะไม่ลงทะเบียนเรียนตามกำหนดเวลา ขาดเรียนเกินกำหนด จึงพ้นสภาพ การเป็นนักศึกษา ก่อนสำเร็จการศึกษา ซึ่งเป็นไปตามระเบียบของสถานศึกษา

กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา (2550 : 32) ให้คำนิยาม การออกกลางคันไว้ว่า การออก กลางคัน คือ การที่นักเรียนต้องออกจากระบบโรงเรียนก่อนเรียนจบหลักสูตรตามที่กำหนดไว้

เอกบุตร อยู่สุข (2550 : 6) ให้ความหมายการออกกลางคันว่าการที่นักศึกษา พ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษา ลาออกจากการเป็นนักศึกษาหรือขาดการติดต่อกับงานทะเบียน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครก่อนครบตามหลักสูตรกำหนดไว้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 : 15) ให้คำนิยามของ การออกกลางคันว่า เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษา ได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองจนเต็ม ศักยภาพ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ เด็กบางคนขาดโอกาสที่จะได้รับ การศึกษา ขาดโอกาสที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องจนจบ ต้องหยุดเรียนรู้ เขาจึงขาดโอกาสที่จะ พัฒนาตนเองประเทศชาติ จึงขาดกำลังในการพัฒนาประเทศ เด็กกลุ่มนี้คือ เด็กออกกลางคัน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2540 : 20) ได้ให้คำนิยามของ การออกกลางคัน คือ การที่นักเรียนถูกจำหน่ายชื่อออกจากสถานศึกษา ในขณะที่ยังไม่สำเร็จ การศึกษา โดยไม่ใช่สาเหตุอันเนื่องมาจากการย้ายสถานศึกษา

จากคำนิยาม ข้างต้น สรุปความหมายของการออกกลางคัน ว่าหมายถึง การที่ผู้เรียน ที่ได้ลงทะเบียนเรียนแล้วต้องออกจากระบบสถานศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในแต่ละ ระดับการศึกษา

การจัดการศึกษาต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับความต้องการของชีวิต วัฒนธรรม และสังคม มิฉะนั้นจะก่อให้เกิดความสูญเปล่าทางการศึกษาได้ ซึ่งถือว่าเป็นความล้มเหลวของ

ระบบ เพราะเป็นการลงทุนที่ได้ผลตอบแทนไม่คุ้มค่า จุดมุ่งหมายสำคัญที่สุดของการจัดการศึกษาในปัจจุบัน คือ การผลิตกำลังคนของชาติให้มีคุณภาพ มีความพร้อมทั้งด้านความรู้ สติปัญญา รู้จักคิดเป็น ทำเป็น สามารถพึ่งตนเองได้ เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ แต่ถ้าการจัดการศึกษาล้มเหลวเนื่องจากการจัดการศึกษานั้นไม่สามารถสนองความต้องการของบุคคลและสังคมได้ เนื่องจากผู้เรียนจบแล้วไม่มีงานทำ เกิดปัญหาการว่างงาน เป็นลักษณะความล้มเหลวทางการศึกษาที่จะส่งผลให้เกิดปัญหาทางสังคม นอกจากนี้ ความสูญเปล่าหรือความล้มเหลวทางการศึกษาอีกประเภทหนึ่งก็คือ การออกกลางคันของผู้เรียน ซึ่งเป็นปัญหาหลักที่สำคัญของสถานศึกษาทั่วไป **ศิริชัย ชินะตั้งกูร (2546 : 19)** ได้ให้ความเห็นว่า การออกกลางคันเป็นความสูญเปล่าหรือความล้มเหลวทางการศึกษาที่สามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ความสูญเปล่าภายใน เป็นความสูญเปล่าที่สืบเนื่องมาจากระบบการศึกษาขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ สามารถสังเกตได้จากดัชนีตัวชี้วัดหลายตัว เช่น อัตราการตกซ้ำชั้น การใช้เวลาเรียนมากกว่าปกติ และการออกกลางคัน เป็นต้น ส่วนอีกลักษณะหนึ่งเป็นความสูญเปล่าภายนอก ที่เป็นความสูญเปล่าอันเนื่องมาจากการผลิตผู้เรียนจบออกมาแล้วไม่มีงานทำหรือเกิดภาวะการว่างงาน วัดได้จากดัชนีการว่างงานของผู้สำเร็จการศึกษาหรือการทำงานต่ำกว่ามาตรฐานความรู้ ความสามารถที่ได้ศึกษาเล่าเรียนออกมาหรืออาจจะวัดจากดัชนีอัตราการไม่รู้หนังสือ หรือไม่สามารถอ่าน เขียน หรือใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ทั้งนี้ **เบญจมา สุธะพินธุ (2536 : 10 – 11)** ได้สรุปลักษณะความสูญเปล่าทางการศึกษาไว้ ดังนี้

1. การที่นักเรียน นักศึกษาสอบตกและเรียนซ้ำชั้น
2. ความสูญเปล่าเนื่องจากครูไม่ได้สอน และนักเรียน นักศึกษาไม่ได้เรียนเต็มที่
3. ความสูญเปล่าเนื่องจากใช้ห้องเรียน อาคารสถานที่ โดยไม่ได้ประโยชน์ที่คุ้มค่า
4. ความสูญเปล่าเนื่องจากการบริหารงาน เช่น นโยบายไม่แน่นอน ไม่สานต่อเนื่องกัน การจัดอัตราครูไม่เหมาะสม การผลิตนักเรียน นักศึกษา ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทำให้เกิดภาวะการว่างงาน
5. ความสูญเปล่าเนื่องจากครูหย่อนสมรรถภาพ เช่น สอนโดยไม่ได้เตรียมการสอน มาและขาดความรับผิดชอบ
6. ความสูญเปล่าเนื่องจากการใช้วัสดุอุปกรณ์ เช่น มีวัสดุอุปกรณ์แต่ไม่ได้ใช้ วัสดุอุปกรณ์ไม่มีการบำรุงรักษา

7. ความสูญเปล่าเนื่องจากขาดระบบการแนะแนวในเรื่องที่พอจะมองเห็น คือ

7.1 นักเรียน นักศึกษา เลิกเรียนผิดสาขาวิชา หรือวิชาไม่ถูกกับนิสัย ทำให้สอบตก หรือต้องเปลี่ยนวิชาเรียนกลางคัน เสียเวลาเรียน

7.2 การให้การศึกษาแก่นักเรียน นักศึกษาอย่างหนึ่ง แต่นักเรียน นักศึกษามุ่งไป อีกอย่างหนึ่ง ทำให้การศึกษาสูญเปล่าไม่ได้ผลตามความมุ่งหมาย

7.3 เรียนแล้วไม่ได้ประโยชน์ เช่น เรียนอาชีวศึกษาแล้วไม่ได้ใช้วิชานั้น เป็นต้น

8. ความสูญเปล่าเนื่องจากขาดการตรวจสอบทางสถิติ และขาดการวางแผนที่ดี

การออกกลางคัน เป็นความสูญเปล่าทางการศึกษาหรือการด้อยประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา เพราะถ้าคำนึงตามหลักการทางเศรษฐศาสตร์ที่ถือว่าประสิทธิภาพเป็นความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยป้อน กับผลผลิต ดังนั้นในการดำเนินกิจกรรมใดๆ ที่มีประสิทธิภาพ กิจกรรมนั้นจะต้องให้ผลตอบแทนที่มีปริมาณและคุณภาพสูงด้วย เพราะฉะนั้นที่มีปริมาณและคุณภาพมากหรือสามารถผลิตนักเรียน นักศึกษาได้ตามจำนวนที่รับเข้าเรียนและเรียนจบตามหลักสูตรทุกคน ไม่มีการออกกลางคันหรือไม่มีนักเรียน นักศึกษาคนใดใช้เวลาเรียนมากกว่าหลักสูตรกำหนด การจัดการศึกษาของสถาบันนั้น ย่อมถือว่ามีประสิทธิภาพมากเช่นกัน มีนักวิชาการทางการศึกษาและผู้รู้ได้ให้ความหมายของการออกกลางคันไว้หลากหลายทัศนะ

2.2.2 สาเหตุของการออกกลางคัน

ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารต่างๆ พบว่า ปัจจัยหลายประการที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคัน โดยผู้วิจัยสรุปสาเหตุการออกกลางคันได้ 4 ด้าน ดังนี้

1) ด้านผู้เรียน

ผู้เรียนเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน หากไม่มีผู้เรียน การเรียนการสอนก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในระบบการเรียนการสอน นักศึกษาต้องมีความพร้อมที่จะรับการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่ที่จะเกิดขึ้น ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความพร้อม และมีพื้นฐานความรู้ อย่างเพียงพอ นักจิตวิทยา กลุ่มมนุษยนิยมเชื่อว่า การสอบตกหรือไม่บรรลุผลการเรียน เพราะพื้นฐานความต้องการของนักศึกษาไม่ได้รับการตอบสนอง ผู้เรียนเป็นองค์ประกอบทางการเรียนที่สำคัญ การศึกษาข้อมูลจากตัวผู้เรียน จึงนับเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ การศึกษาองค์ประกอบด้านต่างๆ เช่น ด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม

การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ความต้องการความสนใจ ปัญหาจากตัวผู้เรียน ความพร้อมด้านการเรียนรู้ ความสามารถของตัวผู้เรียนและความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการวางแผนการจัดการเรียนการสอน เพราะสิ่งต่างๆ เหล่านี้ อาจส่งผลให้ผู้เรียนมีผลการเรียนไม่ดีและออกกลางคันได้

การออกกลางคันที่เกิดจากองค์ประกอบด้านผู้เรียนมีหลายองค์ประกอบด้วยกัน อาทิ ปัญหาทางด้านส่วนตัวของผู้เรียน เช่น ต้องย้ายสถานที่เรียนบ่อยครั้ง มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสถานศึกษา ไม่ชอบสาขาวิชาที่เรียน ปรับตัวเข้ากับเพื่อนใหม่ไม่ได้ หรือบางคนมีปัญหาด้านการเงิน ต้องขาดเรียนเพื่อช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ หรือต้องหาเงินเรียนเอง รวมทั้งบางคนมีปัญหาด้านสุขภาพเจ็บป่วยบ่อยๆ ซึ่งทำให้เรียนไม่ทันเพื่อนและบางคนมีการรับรู้ที่ช้ากว่าปกติ ฯลฯ ซึ่งสิ่งทีกล่าวมาล้วนมีผลต่อการเรียนทั้งสิ้น คือทำให้การเรียนต่ำและส่งผลสืบเนื่องให้ออกกลางคันก่อนสำเร็จการศึกษา หรือผู้เรียนตัดสินใจออกกลางคันเอง นักจิตวิทยามีความเชื่อว่าตัวแปรหนึ่งที่เป็นสาเหตุต่อการออกกลางคันของนักศึกษา คือ สถิติปัญญาที่แตกต่างกัน เกิดจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม โดยเชื่อว่าสถิติปัญญาเป็นองค์ประกอบภายในที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และส่งผลโดยตรงกับการเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 : 43) โดยผู้ที่มีผลการเรียนดีส่วนใหญ่จะเรียนจบหลักสูตร ส่วนผู้ที่มีผลการเรียนต่ำจะมีแนวโน้มออกจากสถานศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษา สาเหตุด้านผู้เรียนที่เป็นสาเหตุการออกกลางคัน มีนักวิชาการและนักการศึกษาให้แนวคิดไว้หลายท่าน ดังนี้

อัมพร โอตระกูล (2524 : 31) กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน สรุปดังนี้

(1) พื้นฐานความคิด ผู้เรียนมีอคติต่อวิชาที่เรียน ไม่มีความรู้สึกรักวิชา ในขณะที่เรียน แต่ต้องฝืนใจเรียนเพราะสอบเข้าได้หรือเพื่อให้ทางบ้านพอใจ หลายคนมีความคิดที่จะสอบเข้าเรียนใหม่ ทำให้เรียนแบบลังเล พยายามจับปลาสองมือ ผลออกมาคือ เตรียมตัวไม่พอ ทำให้สอบเข้าเรียนใหม่ไม่ติด และที่เรียนอยู่ก็ทำได้ไม่เต็มที่

(2) การบริหารเวลา ทุกคนมีเวลาเท่ากัน บางคนเรียนไปทำงานไปด้วย แต่ก็พยายามแบ่งเวลาให้มุ่งกับการเรียน กิจกรรม และสังคมได้เป็นอย่างดี บางคนแบ่งเวลาให้กับตนเอง การเรียน และสังคมไม่เป็น ทำให้ตัวเองล้มเหลวกับการเรียนได้เช่นกัน

(3) ความไม่สนใจในกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สนใจกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย ทั้งๆ ที่มีคู่มือและผู้รู้ ตั้งแต่ครูอาจารย์ กองบริการการศึกษา

ที่สามารถให้คำตอบที่ถูกต้องได้ แต่ด้วยความประมาท ไม่สนใจอ่าน ไม่สนใจเรียนรู้ เมื่อต้องการคำตอบจึงถามเพื่อน ซึ่งอาจได้คำตอบที่ผิดและทำให้ต้องเสียประโยชน์เสียเวลาไปโดยไม่จำเป็น

สุวัฒน์ มุทฺธเมธา (อ้างถึงใน สุภาภรณ์ พิมพ์นิตย์, 2555 : 22) กล่าวไว้ว่า ลักษณะของนักศึกษาไทยทั่วไปจะต้องทำให้เกิดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง รู้จักตนเอง เข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อม แต่ปรากฏว่าไม่สามารถดำเนินการให้ได้ดีเท่าที่ควร ดังนั้น การที่จะทำให้การศึกษาได้ผลผลิตที่เหมาะสมแก่การดำรงชีวิตในปัจจุบันและอนาคตนั้น จะต้องพัฒนาลักษณะต่างๆ ที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษาอันจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ดังนี้

- (1) ไม่ค่อยมีจุดมุ่งหมายของตนเองในการศึกษาและการดำเนินชีวิต
- (2) ไม่มีแรงจูงใจใฝ่รู้
- (3) ต้องการปริญญาบัตรมากกว่าการพัฒนาตนเองในด้านความรู้ความสามารถ
- (4) ชอบจำมากกว่าคิด จึงไม่สามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ประโยชน์มากเท่าที่ควร
- (5) ไม่ค่อยมีความมานะอดทน พยายามต่อสู้
- (6) ไม่ค่อยมีแผนในการดำเนินชีวิตและการทำงาน
- (7) ขาดทักษะในการแสวงหาความรู้และข้อมูลต่างๆ
- (8) ไม่ค่อยมีทักษะในการสื่อสาร
- (9) ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าตัดสินใจ
- (10) ไม่ค่อยมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ
- (11) ไม่ค่อยชอบมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2536 : 24) กล่าวว่าถ้าไม่มีผู้เรียนหรือนักศึกษา อาจารย์ก็ไม่มีงานทำ หรือเมื่อผลิตบัณฑิตออกไปเป็นผู้ไม่มีความรู้ขาดคุณธรรม ไม่มีใครต้องการในสังคม ก็คงไม่มีใครจ้างบัณฑิตไปทำงาน ทำนองเดียวกันก็คงไม่มีใครสมัครเข้าเรียนในสถาบันนั้น ด้วยเหตุนี้การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันจึงมุ่งไปที่การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนนั้น ถ้าผู้สอนทราบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้เรียน โอกาสที่การเรียนการสอนจะประสบความสำเร็จย่อมเป็นไปได้สูง เพราะสามารถนำเอาข้อมูลพื้นฐานเหล่านี้ มาใช้ในการวางแผนการเรียนให้เหมาะสมกับสภาพผู้เรียน

Maslow นักจิตวิทยาากลุ่มมนุษย์นิยมเชื่อว่า การที่นักเรียนสอบตกหรือไม่บรรลุผลในการเรียนเป็นเพราะพื้นฐานความต้องการของนักเรียนไม่ได้รับการตอบสนอง เรื่อง

ความต้องการพื้นฐานของนักเรียน Tylor (1974) ได้วิจัยเกี่ยวกับความต้องการพื้นฐานของนักเรียนไว้ดังนี้

- (1) ความต้องการเข้าใจถึงเป้าหมายการสอนของครู
- (2) ความต้องการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียน
- (3) ความต้องการให้เนื้อหาวิชาเรียนมีความสัมพันธ์กับชีวิตของนักเรียน
- (4) ความต้องการให้เนื้อหาวิชาเรียนมีความสัมพันธ์กับความสนใจของนักเรียน
- (5) ความต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน
- (6) ความต้องการการเอาใจใส่และตอบสนองของความสนใจของนักเรียนจากผู้สอน
- (7) ความต้องการให้โครงสร้างทางการเรียนมีปริมาณที่เหมาะสม
- (8) ความต้องการมีเวลาสำหรับการเรียนอย่างเต็มที่
- (9) ความต้องการมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อน ๆ
- (10) ความต้องการการชี้แนะที่เหมาะสมกับระดับขั้นความสามารถและ

วิธีการเรียนของนักเรียน

จากที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า ผู้เรียนนับว่าเป็นองค์ประกอบทางการเรียนการสอนที่สำคัญ ฉะนั้นการศึกษาข้อมูลจากผู้เรียนนับว่าเป็นสิ่งสำคัญของการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพราะสิ่งเหล่านี้อาจส่งผลให้นักศึกษามีผลการเรียนที่ไม่ดีและออกกลางคันได้

2) ด้านครอบครัว

ครอบครัว เป็นสถาบันพื้นฐานของสังคมที่ประกอบด้วย พ่อ แม่ และลูก ครอบครัวไทยเป็นสถาบันที่สมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ชี้มซับพฤติกรรมส่วนบุคคล ค่านิยม ทศนคติ จากบุคคลในครอบครัว เป็นสถาบันสังคมที่เล็กที่สุดแต่มีความสำคัญที่สุด เพราะเป็นหน่วยสังคมแรกที่หล่อหลอมพฤติกรรม การกระทำ ความคิด ความรู้สึก ของคนในครอบครัว เรียกโดยรวมว่า ช่วยหล่อหลอมบุคลิกภาพของมนุษย์ เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในอนาคต ครอบครัวที่สมบูรณ์จะอาศัยอยู่ร่วมกันมีความสัมพันธ์กัน พ่อแม่จะคอยดูแลเลี้ยงดู อบรมสั่งสอนแนะนำและให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนให้การศึกษาตามฐานะและเศรษฐกิจ เด็กที่มาจากครอบครัวที่สมบูรณ์จะไม่ค่อยมีปัญหา ส่วนครอบครัวที่พ่อแม่แยกกันอยู่หรือเสียชีวิต หย่าร้าง โดยพ่อมีภรรยาใหม่ หรือ แม่มีสามีใหม่ ลูกจะอาศัยอยู่กับญาติ บางครอบครัว พ่อแม่ต้องออกไปหารายได้นอกบ้าน จำเป็นต้องจ้างผู้อื่นเลี้ยงดู ให้ญาติดูแล

หรืออาจต้องฝากเข้าโรงเรียนก่อนวัยเรียน ซึ่งจะทำให้ความใกล้ชิด ความผูกพัน ความเอาใจใส่ ซึ่งกันและภายในครอบครัวลดลง สิ่งแวดล้อมภายนอกจะเข้ามามีอิทธิพล เช่น กลุ่มเพื่อนจะมีความสำคัญมากกว่าครอบครัว ถ้าได้เข้ากลุ่มกับเพื่อนที่ไม่ดี ปัญหาอื่นๆ อาจตามมา อีกปัญหาหนึ่งเกิดจากครอบครัวมีฐานะไม่ดี มีรายได้น้อย หรือประสพภัยธรรมชาติ ก็จะส่งผลถึงตัวเด็กด้วย

สภาพที่เกิดขึ้นเช่นนี้สะท้อนให้เห็นถึง “ความล้มเหลวของสถาบันครอบครัว” ซึ่งสาเหตุสำคัญ คือ ความแตกแยกของพ่อแม่ในการครองชีวิตคู่ ความไม่สนใจ ใส่ใจดูแลลูก การทุ่มเทให้กับการทำมาหากิน หรือสิ่งอื่นๆ มากกว่าลูก ปัจจัยเหล่านี้ทำให้เด็กในครอบครัวรู้สึกขาดความมั่นคง ขาดความรักความอบอุ่น และขาดรูปแบบที่เหมาะสมที่จะยึดเป็นแนวทางได้ ทำให้เด็กมีโอกาสง่ายต่อการเดิน “หลงทางชีวิต”

ครอบครัวจึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการออกกลางคัน ดังนั้นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว จึงเป็นสิ่งที่ควรกระทำ ถ้าพ่อแม่ หรือผู้ปกครองมีความรัก ความเข้าใจซึ่งกันและกัน ไม่ทะเลาะกัน รวมทั้งไม่แยกกันอยู่ หรือหย่าร้างกัน ก็จะส่งผลต่อสภาพจิตใจ และความรู้สึก พฤติกรรมต่างๆ ของลูกไปในทางที่ดี ในทางตรงกันข้ามถ้าครอบครัวมีการทะเลาะกัน แยกกันอยู่ หรือมีการหย่าร้างกัน ก็มีผลกระทบต่อจิตใจ ความรู้สึกและพฤติกรรมของลูก ซึ่งอาจนำไปสู่การออกกลางคันได้ **แพนคุณ จิตต์อิสระ (2550)** ได้อธิบายไว้ว่า ครอบครัวมีความสำคัญต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนมากที่สุด บุคคลในครอบครัวต้องมีความรัก ความเข้าใจต่อกัน พฤติกรรมการเอาใจใส่ ความรับผิดชอบ การเห็นคุณค่า และการเคารพนับถือ เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ และการที่พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาให้กับบุตรจะทำให้บุตรไม่สนิทสนมกันเท่าที่ควร ความห่างเหินกันทำให้บุตรรู้สึกแตกแยกและเอาแต่ใจตนเอง จนกลายเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การหนีเรียน ทะเลาะวิวาท และต้องย้ายสถานศึกษาในที่สุด

ปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของผู้เรียนคือ การเห็นความสำคัญของการศึกษาของบิดามารดา (**สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2540 : 13 - 14**) หากบิดามารดาหรือผู้ปกครองเห็นว่าการศึกษามีความสำคัญ เชื่อว่าการศึกษาจะเป็นเครื่องมือประกอบอาชีพในอนาคต เชื่อว่าการศึกษาเป็นแนวทางในเบื้องต้นที่จะทำให้ตัวเขาและบุตรหลานไปสู่ความมีสถานภาพในทางเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต เชื่อว่าการศึกษาที่ดีนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง ความอยู่ดีกินดีตลอดจนมีความสามารถในการพัฒนาในด้านต่างๆ และในทางกลับกัน หากไม่มีการศึกษาหรือได้รับการศึกษาไม่เพียงพอก็จะมีผลให้สิ่งต่างๆ ดังกล่าว ไม่อาจเกิดขึ้นได้ และหากบิดามารดามีความเชื่อเช่นนี้ ก็จะนำไปสู่การส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องการเรียน

ของบุตรหลานของเขาและนำไปสู่ผลสำเร็จของการศึกษาได้ จากแนวคิดดังกล่าว จึงเชื่อว่าหากผู้ปกครองบิดามารดาของผู้เรียนได้มองเห็นความสำคัญของการศึกษาแล้ว จะส่งผลให้แนวโน้มในการออกกลางลดลงได้

จากงานวิจัยข้างต้น ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในทางบวกระหว่างระดับการศึกษาของบิดามารดา และการออกกลางค่อนข้างใกล้ชิด ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวสามารถอธิบายในเชิงเป็นเหตุเป็นผลได้ว่า การที่บิดามารดาของนักศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่ำนั้น จะเป็นผลให้ได้ทำงานที่มีค่าจ้างและผลตอบแทนต่ำ เป็นเหตุให้รายได้ของครอบครัวต่ำจนไม่สามารถสนับสนุนด้านการศึกษาบุตรได้อย่างเต็มที่ และนอกจากนี้การที่บิดามารดามีรายได้น้อยจึงทำให้ต้องใช้เวลาในการทำงานเกือบทั้งหมดจนไม่มีเวลาในการดูแลเรื่องการเรียนของบุตรและทำให้ขาดความรู้ความสามารถทางวิชาการจนไม่สามารถให้คำแนะนำด้านการเรียนได้ นอกจากนี้บิดามารดาที่มีการศึกษาต่ำยังไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการศึกษา จึงไม่ได้ให้การสนับสนุนด้านการเรียนของนักศึกษาเท่าที่ควร

3) ด้านผู้สอน

การสอนในระดับอุดมศึกษานั้น ผู้สอนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อประสิทธิภาพการสอน บทบาทของผู้สอนในระดับอุดมศึกษาที่มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี รวมทั้งต้องเป็นผู้มีเหตุมีผล รู้จักคิด อ่าน ยอมรับในตนเอง ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในสาขาวิชาที่สอน เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างผู้สอน กับผู้เรียน (อุทุมพร จามรมาร. 2547 : 147)

การเตรียมการสอนที่ดีมีความสำคัญอย่างยิ่ง หากอาจารย์ผู้สอนได้เตรียมการสอนต่าง ๆ อย่างเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา วิธีการสอน ตลอดจนบุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอน จะเป็นการสร้างความมั่นใจในการสอน ทำให้การสอนราบรื่น ถูกต้องและไม่สับสน ทำให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน

อาจารย์ผู้สอนมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษา และปัจจัยที่ทำให้นักศึกษามีความสนใจเรียนอย่างหนึ่ง คือ ค่านิยมในตัวอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์อาจสอนได้สนุกสนาน หรือครูอาจารย์ผู้สอนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีและสังคม หรือมีความประพฤติเป็นที่ประทับใจ เป็นที่เคารพรักของนักศึกษา จะเป็นตัวอย่างที่นักศึกษายกย่องและเอาตามแบบอย่าง (สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์. 2527 : 17)

การสร้างค่านิยมในตัวอาจารย์ผู้สอนให้สูงขึ้นในหมู่ของนักศึกษา จะทำได้ (วิระพันธ์ สิทธิพงศ์. 2540 : 53) ดังนี้

- (1) เข้าใจปัญหาของนักศึกษา สนใจนักศึกษาเป็นรายบุคคล
- (2) แสดงออกเป็นกันเองกับนักศึกษาขณะสอน
- (3) แสดงออกซึ่งความไม่ลำเอียง
- (4) สุภาพอ่อนโยน แต่หนักแน่นมั่นคง
- (5) รู้ในสิ่งที่จะสอน และสร้างความสนใจในสิ่งที่จะสอนนั้น
- (6) ทำตัวเป็นแบบอย่างทั้งด้านการพูดจาปราศรัยและการอ่อนน้อมถ่อมตน
- (7) เข้มงวดเรื่องการมอบหมายงาน ใช้เหตุผลในการพิจารณาคุณภาพของงาน
- (8) ทำตัวให้ภาคภูมิใจ
- (9) มีความเป็นมิตร และมีอารมณ์ขัน

องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผู้สอนที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ นักศึกษาประสบความสำเร็จในด้านการเรียน (ชาญ สุขเสวบัณฑิต. 2546 : 48) มีดังนี้

3.1 การสอน

การสอนที่ประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องประกอบด้วยปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญ 4 ประการ มีดังนี้

- (1) วางวัตถุประสงค์การสอนชัดเจน และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
- (2) สัมผัสสภาพความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักศึกษาโดยพิจารณาความแตกต่างระหว่างบุคคล
- (3) วัดผลและประเมินผล เพื่อดูความก้าวหน้าหรือพัฒนาการของนักศึกษา
- (4) เลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับสภาพนักศึกษา โดยนำเทคโนโลยีและเทคนิคการสอนมาประกอบการสอน

3.2 การเลือกวิธีการสอน

การเลือกวิธีการสอนอาจใช้วิธีผสมผสานกันได้ เพื่อให้ น่าสนใจมากขึ้น หลักการเลือกวิธีสอนควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้

(1) วัตถุประสงค์ของเรื่องที่สอน การเลือกวิธีการสอนต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ เพื่อจะได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

(2) วิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน เช่น เนื้อหาที่เป็นหลักการ ทฤษฎีก็สามารถใช้วิธีบรรยาย แต่ถ้าเป็นงานที่ต้องฝึกทักษะ ควรใช้วิธีฝึกทักษะปฏิบัติ หรือใช้บรรยายและฝึกทักษะปฏิบัติควบคู่กันไป

(3) วิธีสอนเหมาะสมกับความถนัดของผู้สอน

(4) วิธีสอนเหมาะสมกับชั่วโมงสอนในหลักสูตร ข้อจำกัดของเวลาเป็นตัวกำหนดวิธีสอน

(5) วิธีสอนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาและขนาดของห้องเรียน การสอนบรรยาย สามารถสอนนักศึกษาได้มากกว่าอภิปราย

(6) วิธีสอนเหมาะสมกับนักศึกษา เช่น ความรู้เดิม ความสนใจ เป็นข้อพิจารณาในการเลือกวิธีสอน

ดังนั้น ผู้สอนจึงเป็นส่วนหนึ่งที่จะกำหนดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นไปในรูปใดก็ได้ เช่น ความเคร่งเครียด ความสนุกสนานหรือความเบื่อหน่าย นอกจากนั้น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและนักศึกษา จะเป็นเครื่องชี้ถึงเงื่อนไขหรือสถานการณ์ว่า นักศึกษาจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวต่อการเรียนรู้ ขึ้นอยู่กับอาจารย์ผู้สอนและวิธีการสอนของอาจารย์ถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของผู้เรียนและในการสอนนั้น ผู้สอน ควรใช้วิธีการสอนหลาย ๆ วิธีร่วมกัน เช่น การสอนด้วยการบรรยายประกอบกับการใช้เทคนิคอื่น ๆ ได้แก่ การอภิปราย การใช้อุปกรณ์ การสาธิตการให้ทดลองและทำจริง วิธีการสอนต่าง ๆ ควรคัดเลือกให้เหมาะสมกับความมุ่งหมายของการเรียน ไม่มีวิธีการสอนวิธีเดียวที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ รวมถึงการจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสม (วิจิตร ศรีสะอ้าน. 2518 : 61 - 64) โดยควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

(1) ผู้สอนควรวางแผนการใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา

(2) การเลือกอุปกรณ์การสอน ผู้สอนควรเรียนรู้วิธีการใช้และใช้ให้ตรงกับวัตถุประสงค์

(3) ควรทดลองใช้อุปกรณ์การสอนก่อน

(4) ควรแนะนำให้ผู้เรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายของการใช้อุปกรณ์การสอน เพื่อจะได้ใช้อย่างเกิดประโยชน์

(5) ควรสรุปให้ผู้เรียนฟังหลังจากใช้อุปกรณ์การสอนแล้ว

(6) ควรใช้อุปกรณ์ให้สัมพันธ์กับวิธีการสอน

ผู้สอนที่มีประสิทธิภาพจะสามารถพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทุกด้าน ดำเนินการหรือจัดการกิจกรรมในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ่ายทอดความรู้ได้ดี สามารถประเมินผลการเรียนและปรับวิธีการสอนให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งผู้สอนจะต้องเข้าใจผู้เรียน เป็นอย่างดี ทั้งในด้านพื้นฐาน ความรู้ความสามารถข้อบกพร่องส่วนตัว ความสามารถเฉพาะตัว เพราะสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเรียนและวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างมาก ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน จะช่วยให้ผู้สอนสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นก่อนการสอนได้อย่างเหมาะสม ทั้งในด้านการเลือกความมุ่งหมายและกระบวนการสอนผู้เรียนจะมีความแตกต่างกันหลายด้าน ทั้งเพศ วัย สติปัญญา พื้นความรู้ พื้นฐานทางครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจสังคม สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมาก (วิจิตร ศรีสะอ้าน. 2518 : 27)

ผู้สอนจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนประสบผลสัมฤทธิ์สูงสุด แต่อาจจะมีปัญหาบางประการที่จะทำให้การเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร อันอาจเนื่องมาจากการเตรียมการสอนของผู้สอนไม่ดีพอ เช่น สอนไม่ตรงเวลา วิธีการสอนไม่น่าสนใจ สอนเร็วเกินไปเนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกัน เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้สอนต้องขจัดให้หมดไป เพื่อจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ เพราะอาจจะส่งผลให้เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาได้

4) ด้านสภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษา

บรรจง โอฬาริ และคณะ (2546 : 26) กล่าวถึง สภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษาว่า เป็นสภาพแวดล้อมหรือปัจจัยด้านวัตถุหรือด้านกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งมีอิทธิพลต่อบุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น สภาพแวดล้อมของสถานศึกษาเกี่ยวกับอาคารสถานที่ จึงหมายถึง อาคารเรียน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด ห้องน้ำ โรงอาหาร บริเวณพักผ่อน ตลอดจนจุดสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในสถาบันการศึกษาที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน การสอนอันจะนำไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาคารสถานที่ของสถาบันการศึกษาแต่ละแห่งจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับที่ตั้ง การจัดการและบริหารอาคารสถานที่ ซึ่งต้องอาศัยการออกแบบ การควบคุมดูแล เพื่อความปลอดภัยและประโยชน์ใช้สอยของสถาบันการศึกษา

ศิริวรรณ เกษมศาสตร์กิตติการ (อ้างถึงใน สุภาภรณ์ พิมพ์นิตย์, 2555 :

34 - 37) กล่าวว่าสาเหตุของการออกกลางคันของผู้เรียน อาจเกิดจากสาเหตุดังต่อไปนี้

(1) สถานที่เรียน สถานที่เรียนกับที่อยู่อาศัยไกลเกินไป ต้องใช้เวลาในการเดินทางตลอดจนการจราจรที่ติดขัด ทำให้กว่าจะถึงมหาวิทยาลัยต้องสิ้นเปลืองพลังงานไปอย่างไม่จำเป็นยิ่งไปกว่านั้นการไปเรียนจากวิชาหนึ่งต่ออีกวิชาหนึ่ง ห้องเรียนบางแห่งอยู่ไกลเกินไป ประกอบกับผู้สอน สอนเลยเวลา ทำให้เข้าห้องเรียนสาย ฟังผู้สอนไม่รู้เรื่อง อาจละความสนใจด้วยการคุยกันเอง หรืออาจหลับ ซึ่งเป็นผลเสียต่อเนื่องกันไปเป็นทอดๆ

(2) สภาพห้องเรียน สภาพห้องเรียนที่มีที่นั่งไม่สอดคล้องกับจำนวนผู้เรียน ทำให้เกิดความอึดอัด อากาศร้อนอบอ้าว หรืออยู่ไกลห้องสุขา หรืออยู่บริเวณที่มีคนเดินผ่านไปมา ตลอดเวลา ทำให้ผู้เรียนไม่มีสมาธิในการเรียน

นอกจากสภาพแวดล้อมในห้องเรียนแล้ว สภาพแวดล้อมนอกสถาบันก็มีส่วนสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนเช่นกัน หากสภาพแวดล้อมนอกสถาบันเป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือสถานบันเทิงหรือเป็นแหล่งอบายมุข นักศึกษาอาจอยากรู้ อยากเห็นหรือไปทดลองสัมผัส ทำให้เสียการเรียนได้ หรือมีผลกระทบต่อการเรียนการสอนได้

สภาพแวดล้อมในสถานศึกษามีส่วนที่จะสนับสนุนในด้านการเรียนการสอน เป็นองค์ประกอบทางด้านศักยภาพของสถานศึกษาแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบด้วยกัน คือ

4.1 องค์ประกอบด้านทั่วไป

(1) ระเบียบ ข้อบังคับของสถาบัน เครื่องครัดหุยมหิมีเกินไป ไม่ควรตึงหรือหย่อนเกินไป

(2) การแข่งขันกันในหมู่นักศึกษา อาจารย์ผู้สอนไม่ควรช่วย สนับสนุนให้นักศึกษาแข่งขันกันมากเกินไป

(3) การสอบ เป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้เกิดความกังวล หวาดกลัว กลัวสอบตก เป็นปัญหาต่อสุขภาพจิตได้ บางคนสอบตกก็รู้สึกเสียใจ

(4) สังคมภายในสถาบัน การคบกันในกลุ่มเพื่อน ถ้ามีการแบ่งกลุ่มตามฐานะ การแต่งตัวตามแฟชั่น นักศึกษาจะเลียนแบบกัน สำหรับนักศึกษาที่มีฐานะไม่ดี อาจจะมีปัญหาได้

(5) อาจารย์ที่ปรึกษา ควรดูแลนักศึกษาอย่างใกล้ชิด เพราะนักศึกษาที่เข้ามาศึกษา มาจากหลายสถานที่ ย่อมมีความแตกต่างระหว่างบุคคลที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้น

สำหรับนักศึกษาที่มีปัญหา หากเป็นนักศึกษาที่อยู่หอพักจะยังมีปัญหามาก เพราะขาดคนให้คำปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาจึงมีบทบาทสำคัญที่คอยช่วยเหลือและแก้ปัญหาให้กับนักศึกษา

(6) สภาพแวดล้อมของที่ตั้งสถาบัน ถ้าตั้งอยู่ในที่มีเสียงรบกวน ผู้คนสับสนจอแจ ตั้งอยู่ใกล้โรงงาน อยุริมถนนที่จราจรคับคั่ง ทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียน

4.2 องค์ประกอบด้านส่งเสริมการศึกษา

(1) ด้านการบริการนักศึกษา เป็นองค์ประกอบที่ช่วยให้นักศึกษามีความสุข ได้รับความสะดวกสบาย ปราศจากการกังวลใดๆ ซึ่งจะทำให้นักศึกษาสามารถใช้เวลาในการศึกษาได้อย่างเต็มที่ เช่น

- จำนวนที่นั่งทำงานและที่นั่งพักผ่อน ควรให้เพียงพอและอยู่ในสภาพที่แข็งแรง สะอาด ในบริเวณอาคารเรียนและตามร่มไม้ต่างๆ

- ด้านสวัสดิการอาหาร ควรมีเจ้าหน้าที่หรือผู้รับผิดชอบเป็นฝ่ายสวัสดิการอาหาร และควรมีสถานที่จำหน่ายอาหารให้เพียงพอและไม่แออัด รวมถึงนักการดูแลความสะอาด

(2) ด้านการบริหาร ระบบบริหารเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการศึกษาระบบบริหารที่เป็นระบบเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้นักศึกษาพัฒนาได้อย่างเต็มที่ มีการจัดกระบวนการปฏิบัติงานที่เป็นระบบโดยใช้บุคลากรและทรัพยากรต่างๆ เช่น งบประมาณ อาคารเรียน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องจักร เป็นต้น พร้อมทั้งการจัดการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้การบริหารงานบรรลุเป้าหมายตามนโยบายที่วางไว้

(3) ด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นด้วยความร่วมมือจากนักศึกษา เพื่อสนองความต้องการและความสนใจ อันจะเป็นทางเสริมสร้างประสบการณ์และพัฒนาการด้านต่างๆ กิจกรรมที่จัดขึ้นอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในห้องเรียน แต่อาจจะมีบางกิจกรรมที่ช่วยให้การเรียนมีคุณค่าและประโยชน์มากขึ้น สถาบันการศึกษาควรให้ความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา รวมทั้งอำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษาในการจัดกิจกรรม และควรมีการประเมินผลกิจกรรมโครงการต่างๆ ที่จัดไปแล้วอย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อนำผลประเมินมาปรับปรุงในการจัดกิจกรรมต่อไป

(4) ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน หลักสูตรและการเรียนการสอน ทำให้สถาบันการศึกษามีคุณภาพ เพราะหลักสูตรเป็นตัวกำหนดทิศทางของการศึกษา และต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญอีกหลายปัจจัยประกอบกัน โดยการเรียนการสอนเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง ปัจจัยที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี เช่น การเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้

ความเข้าใจ ความสามารถ และนำไปปฏิบัติให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การจัดหลักสูตร พฤติกรรมการสอนของผู้สอน รวมถึงการใช้สื่ออุปกรณ์ที่ดีมีคุณภาพมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม รวมถึงสัมพันธภาพของผู้เรียนผู้สอน สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียน การสอน (กฤษณา ศักดิ์ศรี. 2530 : 441 - 442) ได้เสนอแนะคุณลักษณะที่ดีของสื่อการเรียน การสอนไว้ดังนี้

- เหมาะสมกับอายุ และสติปัญญาของผู้เรียน
- เหมาะสมกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน
- เหมาะสมกับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน
- เหมาะสมกับเรื่องที่จะสอน
- มีลักษณะน่าสนใจ
- ตรงกับจุดมุ่งหมายในการสอน
- ไม่ทำให้เสียเวลาในการใช้มากเกินไป
- ให้ความคิดรวบยอดที่ง่าย และไม่ซับซ้อน
- เป็นแบบง่าย ๆ
- ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาดีขึ้น
- ในการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีแก่ผู้เรียน
- ช่วยเพิ่มทักษะให้แก่ผู้เรียน
- ให้ผลดีต่อการเรียนการสอนมากที่สุด
- ไม่แพงจนเกินไป

ดังนั้น สภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษา เป็นองค์ประกอบด้านการเรียน การสอนที่ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ หลายประการ ได้แก่ อาคารสถานที่ หลักสูตร ผู้สอน กระบวนการเรียนการสอน การบริหาร และการบริการที่สนับสนุนการเรียนการสอน อุปกรณ์ การเรียนการสอน สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ห้องที่มีที่พักร้อนอย่างเพียงพอ มีโรงอาหารที่ สะอาด ห้องสมุด หุ่นการศึกษา มีกิจกรรมที่หลากหลายตรงกับความต้องการของนักศึกษา รวมถึงการดูแลเอาใจใส่จากอาจารย์ที่ปรึกษา สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นส่วนสนับสนุนให้การเรียนการสอน มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น มิฉะนั้นอาจเป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาได้

2.2.3 ข้อมูลการออกกลางคั้นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีนักศึกษาก่อนออกกลางคั้นจำนวนทั้งสิ้น 1,176 คน คิดเป็นร้อยละ 9.82 (ข้อมูลจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ณ วันที่ 31 มีนาคม 2558)

สาเหตุที่นักศึกษาก่อนออกกลางคั้นมากที่สุด คือ

1) พันสภาพ (คะแนนไม่ถึงเกณฑ์)	จำนวน 636 คน	(54.08%)
2) ถอนสภาพ (ไม่ลงทะเบียนเรียน, ขาดการติดต่อ)	จำนวน 379 คน	(32.23%)
3) ลาออก	จำนวน 161 คน	(13.69%)

จำนวนนักศึกษาก่อนออกกลางคั้น จำแนกตามระดับการศึกษา เมื่อเทียบกับนักศึกษาทั้งหมด ปีการศึกษา 2557 สรุปได้ดังนี้

1) ปริญญาตรี	จำนวน 1,137 คน	(10.02%)
2) ประกาศนียบัตรบัณฑิต	จำนวน 11 คน	(6.01%)
3) ปริญญาโท	จำนวน 26 คน	(6.05%)
4) ปริญญาเอก	จำนวน 2 คน	(20.00%)

จำนวนนักศึกษาก่อนออกกลางคั้น จำแนกตามชั้นปี เมื่อเทียบกับจำนวนนักศึกษาทั้งหมดในแต่ละชั้นปี ปีการศึกษา 2557 ได้ดังนี้

1) ปริญญาตรี 2 - 3 ปี (เทียบโอน/ต่อเนื่อง)		
ชั้นปีที่ 1	จำนวน 93 คน	(11.50%)
ชั้นปีที่ 2	จำนวน 19 คน	(2.72%)
ชั้นปีที่ 3	จำนวน 15 คน	(5.08%)
ชั้นปีที่ 4	จำนวน 26 คน	(35.14%)
2) ปริญญาตรี 4 - 5 ปี		
ชั้นปีที่ 1	จำนวน 729 คน	(30.44%)
ชั้นปีที่ 2	จำนวน 140 คน	(5.90%)
ชั้นปีที่ 3	จำนวน 50 คน	(2.34%)
ชั้นปีที่ 4	จำนวน 63 คน	(3.00%)
ชั้นปีที่ 5	จำนวน 2 คน	(0.46%)

3) ประกาศนียบัตรบัณฑิต				
ชั้นปีที่ 1	จำนวน	11 คน		(6.01%)
4) ปริญญาโท				
ชั้นปีที่ 1	จำนวน	21 คน		(16.03%)
ชั้นปีที่ 2	จำนวน	5 คน		(1.67%)
5) ปริญญาเอก				
ชั้นปีที่ 1	จำนวน	2 คน		(20.00%)

จำนวนนักศึกษาออกกลางคันจำแนกตามคณะ เมื่อเทียบกับจำนวนนักศึกษาทั้งหมดในแต่ละคณะ ปีการศึกษา 2557 ได้ดังนี้

1) คณะวิศวกรรมศาสตร์	จำนวน	368 คน		(17.74%)
2) คณะบริหารธุรกิจ	จำนวน	283 คน		(6.69%)
3) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	จำนวน	95 คน		(27.07%)
4) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	จำนวน	86 คน		(4.96%)
5) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	จำนวน	84 คน		(9.08%)
6) คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	จำนวน	72 คน		(8.76%)
7) คณะศิลปศาสตร์	จำนวน	70 คน		(8.08%)
8) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	จำนวน	62 คน		(13.36%)
9) คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	จำนวน	56 คน		(11.09%)

หมายเหตุ : นักศึกษาทั้งหมด เป็นนักศึกษาปีการศึกษา 2557 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (ข้อมูลจากรายงานสถิติการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร)

2.3 การจัดการศึกษา

กระบวนการอบรมบ่มนิสัยให้มนุษย์สามารถประพฤติปฏิบัติตนและประกอบอาชีพการงานร่วมกับมนุษย์อื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นกระบวนการจัดการศึกษาจะต้องมีบุคคลหลายคนและหลายหน่วยงานเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการจัด

การศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล **ซึ่งปรัชญา เวสารัชช์(2547)** ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของการจัดการศึกษาประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่

1. สาระเนื้อหาในการศึกษา ในกรณีที่มีการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ ผู้จัดการศึกษามักจัดทำหลักสูตรเป็นตัวกำหนดเนื้อหาสาระ หลักสูตรเหล่านี้อาจเป็นหลักสูตรกลางที่ใช้สำหรับการศึกษาแต่ละระดับ ในขณะที่เดียวกันก็ควรเปิดโอกาสให้สถานศึกษาแต่ละแห่งสามารถจัดเนื้อหาสาระที่เหมาะสมกับท้องถิ่นได้ด้วย เนื้อหาสาระในการศึกษานั้นควรทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา ทั้งนี้ครูต้องทบทวนเนื้อหาสาระที่ตนสอนเพื่อปรับแก้ไขให้ถูกต้องทันสมัย และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน หากเห็นว่าเนื้อหาผิดพลาดหรือล้าสมัย ควรแจ้งผู้บริหารให้ทราบ

2. ครู ผู้สอน หรือผู้ให้การเรียนรู้ ผู้ถ่ายทอดเนื้อหาสาระ ได้แก่ ครูและอาจารย์ ซึ่งถือเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพชั้นสูง บุคคลเหล่านี้ต้องได้รับการศึกษาอบรม ทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีการถ่ายทอด เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้และสาระวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งสำหรับครูและอาจารย์ คือ ต้องตื่นตัวอยู่เสมอในการติดตามเรียนรู้เนื้อหาวิชาการวิชาชีพใหม่ๆ และวิทยาการด้านการเรียนการสอนตลอดเวลา บางกรณีต้องศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ ด้วย อนึ่ง ครูและอาจารย์ต้องพัฒนาความสามารถในการประยุกต์สาระเนื้อหาและองค์ความรู้ใหม่ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม

3. สื่อและอุปกรณ์สำหรับการศึกษา สื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น อาคาร สถานที่ โต๊ะเก้าอี้ กระดานเขียน หนังสือ แบบเรียน สมุด ดินสอ ตลอดจนถึงอุปกรณ์ที่ทันสมัยที่มีราคาแพงทั้งหลาย เช่น อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ เครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น สื่อและอุปกรณ์เหล่านี้ เป็นส่วนประกอบที่จำเป็นสำหรับการจัดการศึกษา ครูและผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีหน้าที่รับผิดชอบ ดูแล ให้สิ่งเหล่านี้มีอย่างเพียงพอ อยู่ในสภาพใช้งานได้ และใช้สื่อเหล่านี้เป็นส่วนช่วยให้เกิดการถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ครูที่มีคุณภาพต้องสามารถผลิตและพัฒนาสื่อและอุปกรณ์การศึกษาสำหรับการสอนของตนด้วย

4. รูปแบบวิธีการเรียนการสอน การศึกษายุคใหม่นั้นมีความแตกต่างไปจากการศึกษายุคก่อนซึ่งเน้นที่ตัวครู ระบบการศึกษายุคใหม่เน้นความสำคัญที่ตัวผู้เรียน ดังนั้น รูปแบบวิธีการเรียนการสอนใหม่จึงแตกต่างไปจากเดิม จึงเกิดคำว่า “ปฏิรูปการเรียนรู้” ซึ่งนำไปสู่กระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น การระดมความคิด การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนำชมนอกสถานที่เรียน การใช้อุปกรณ์เครื่องมือประกอบ รูปแบบวิธีการเรียนการสอนใหม่ๆ นี้ ผู้สอน

พึงระมัดระวังเลือกใช้ให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนแต่ละกลุ่ม และจำเป็นต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ ประกอบกับการทำความเข้าใจธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียนของตน

5. ผู้บริหารและบุคลากรที่ทำหน้าที่สนับสนุนการศึกษา ในการจัดการศึกษา มีผู้รับผิดชอบที่อาจไม่ได้เป็นผู้ถ่ายทอดโดยตรงอีกหลากหลาย ได้แก่ ผู้บริหารซึ่งมีหน้าที่จัดการศึกษาที่ตนรับผิดชอบให้เป็นไปโดยเรียบร้อย นำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ และยังจำเป็นต้องมีบุคลากรทางการศึกษาอื่นร่วมด้วย เช่น เจ้าหน้าที่ธุรการ งานทะเบียน งานโภชนาการและสุขอนามัย รวมทั้งฝ่ายสนับสนุนอื่นๆ

6. เงินทุนสนับสนุน การจัดการศึกษาเป็นเรื่องของการลงทุน ซึ่งผู้ลงทุนอาจเป็นรัฐบาล ในฐานะผู้รับผิดชอบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ผู้ปกครอง ผู้เรียน ชุมชน เป็นต้น เงินทุนเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้การจัดการศึกษาเกิดผลตามเป้าหมาย

7. สถานที่ศึกษาและบรรยากาศแวดล้อม การจัดการศึกษาในระบบที่ต้องอาศัยชั้นเรียนเป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้นอาคารสถานที่ ห้องเรียน และบรรยากาศแวดล้อมที่ใช้ในการจัดการศึกษา จึงเป็นส่วนที่ขาดไม่ได้ ถึงแม้จะมีการจัดการศึกษาโดยใช้สื่อทางไกลก็ตาม ก็ต้องมีสถานที่สำหรับการบริหารจัดการ การผลิตและถ่ายทอดสื่อ หรือการทำงานของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่ต้องใช้อาคารเป็นสถานที่สำหรับจัดการเรียนการสอน สิ่งที่ผู้บริหารและผู้จัดการศึกษาต้องสนใจดูแล คือ ความเพียงพอ เหมาะสม ปลอดภัย และการมีบรรยากาศแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่วนครูก็ต้องรับผิดชอบในการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสม หากจำเป็นต้องใช้งบประมาณปรับปรุงก็ควรแจ้งผู้บริหารให้ช่วยดำเนินการ

8. ผู้เรียน หรือผู้ศึกษา ถือเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นที่สุดของการจัดการศึกษา เพราะผู้เรียนคือผู้รับการศึกษา และเป็นเป้าหมายหลักของการจัดการศึกษา การปรับเปลี่ยนความรู้และพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นดัชนีชี้วัดผลสัมฤทธิ์ของการจัดการศึกษา การจัดการศึกษาจึงครอบคลุมขั้นตอนที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียน ตั้งแต่การเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนรู้ การให้การศึกษาบรม การประเมิน และการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้เป้าหมายการจัดการศึกษาในภาพรวมจึงมิได้จำกัดวงแคบเฉพาะในสถานที่ แต่มุ่งที่ตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีปรัชญาพื้นฐานสำคัญคือ “ทุกคนต้องเป็นส่วนสำคัญของการจัดการศึกษาและการศึกษา ต้องจัดสำหรับคนทุกคน”

2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

สมคิด รักษาทรัพย์ สุภาภรณ์ ตันจ้อย และวาสนา ดั่งวงเหมือน (2557) ได้ศึกษาสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคัน ในระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุของการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ประจำปีการศึกษา 2555 โดยจำแนกตามด้านส่วนตัวของนักศึกษา ด้านครอบครัว และด้านสถานศึกษา พบว่า สาเหตุที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคัน กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่าสาเหตุด้านสถานศึกษา และด้านส่วนตัวนักศึกษา เป็นสาเหตุของการออกกลางคันในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.69 และ 2.65 ตามลำดับ ส่วนสาเหตุด้านสภาพครอบครัวของนักศึกษา เป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคันในระดับน้อยที่สุด มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.27

เพยาว์ ตีใจ และคณะ (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันตามความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับและเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสังคมมีผลต่อการออกกลางคัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ปัจจัยด้านสถาบันมีผลต่อการออกกลางคันโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคัน พบว่า ปัจจัยด้านสถานภาพส่วนตัวและปัจจัยด้านครอบครัว ไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านสถาบันกับปัจจัยด้านสังคม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุญโชติ และอุไรรัก (2554) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาปัญหาและสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน นักเรียน นักศึกษา เกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สาเหตุหลัก คือ ความเข้มงวดเรื่องกฎระเบียบของสถานศึกษา 2) ด้านครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สาเหตุหลัก คือ การเคร่งครัดในกฎระเบียบของครูผู้สอนมากเกินไป 3) ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สาเหตุหลัก คือ อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ทันสมัยเพียงพอ 4) ด้านส่วนตัวของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สาเหตุหลัก คือ มีปัญหาผู้สาว อบายมุขหรือยาเสพติด 5) ด้านครอบครัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

สาเหตุหลัก คือ สภาพครอบครัวแตกแยก หย่าร้าง 6) ด้านสภาพแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สาเหตุหลัก คือ สถานศึกษาจัดกิจกรรมไม่ส่งผลต่อการเรียนการสอน

สมเกียรติ ไทยปรีชา (2554) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาวิธีการปฏิบัติที่ดีของการลดปัญหาการออกกลางคันของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ระหว่างปีการศึกษา 2549 - 2553 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อปัจจัย / สาเหตุการออกกลางคันมากที่สุดในแต่ละปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยส่วนตัวนิสิต - มีความกังวลใจในเรื่องต่างๆ ของนิสิต ปัจจัยด้านทัศนคติต่อหลักสูตร - นิสิตต้องการเลือกเรียนในหลักสูตร / สาขาวิชาที่ดีกว่า ปัจจัยด้านการเรียนการสอน - นิสิตไม่ชอบเรียนในบางรายวิชา และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา - กิจกรรมนิสิตมีมากเกินไปส่งผลกระทบต่อการเรียน ซึ่งโดยภาพรวมทุกปัจจัยอยู่ในระดับน้อย ส่วนความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัจจัย / สาเหตุการออกกลางคันมากที่สุดในแต่ละปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านนิสิต - คุณภาพของนิสิตที่รับเข้ามามีผลต่อการออกกลางคน ปัจจัยด้านอาจารย์ - นิสิตไม่มาปรึกษาปัญหากับอาจารย์ ปัจจัยด้านหลักสูตร - หลักสูตรไม่ตรงกับความต้องการของนิสิต และปัจจัยด้านมหาวิทยาลัย - กิจกรรมนิสิตมีมากเกินไปส่งผลกระทบต่อการเรียน ซึ่งโดยภาพรวมทุกปัจจัยอยู่ในระดับปานกลาง

สมใจ เพียรประสิทธิ์ และ อัครรัตน์ พูลกระจ่าง (2554) ได้ศึกษาความคิดเห็นในการออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า สาเหตุด้านความพร้อมของนักศึกษา ความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในอันดับสูงสุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สาเหตุของการออกกลางคัน คือ เวลาการทำงานมีผลกระทบต่อเรียน สาเหตุด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในอันดับที่ 2 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สาเหตุของการออกกลางคัน คือ ห้องเรียนมีจำนวนผู้เรียนมากเกินไป สาเหตุด้านหลักสูตร พบว่า ความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในอันดับที่ 3 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สาเหตุของการออกกลางคัน คือ หลักสูตรมีจำนวนชั่วโมงเรียนน้อย ไม่สามารถนำไปใช้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานได้ สาเหตุด้านความพร้อมของผู้สอน พบว่า ความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในอันดับสุดท้าย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สาเหตุของการออกกลางคัน คือ ผู้สอนมีการลาหยุดงานเพื่อไปประชุมหรือสัมมนาบ่อยครั้ง

สรศักดิ์ชัย กิตติยานันท์ (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ประจำปีการศึกษา 2551 - 2553 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนตัวของนักศึกษาเรื่อง ผลการเรียนไม่ดี เป็นปัจจัยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านอาจารย์ ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านการบริการและการสนับสนุนที่เอื้อต่อการเรียนการสอน ปัจจัยด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ตามลำดับ

พระครูสังฆรักษ์ศักดิ์นรินทร์ โดษยานนท์ (2552) ได้ศึกษาสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช จังหวัดพิษณุโลก พบว่า

1) สาเหตุปัญหาการออกกลางคันที่เกี่ยวกับวิทยาลัยสงฆ์เป็นสาเหตุในลำดับสูงสุด คือ ขาดระบบการติดตามช่วยเหลือนิสิตรองลงมาเป็นสาเหตุปัญหาการออกกลางคันที่เกี่ยวกับนิสิต คือ นิสิตขาดแคลนทุนทรัพย์เพื่อการเรียนและสาเหตุปัญหาการออกกลางคันที่เกี่ยวกับอาจารย์ คือ อาจารย์ผู้สอนขาดการสำรวจความพร้อมความรู้พื้นฐานของนิสิต

2) แนวทางสำคัญในการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันที่มีสาเหตุมาจากนิสิต คือ นิสิตควรรู้จักอดทน ตั้งใจ มุ่งมั่น รับผิดชอบ และเห็นประโยชน์ของการศึกษา โดยแนวทางสำคัญในการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันที่มีสาเหตุมาจากวิทยาลัยสงฆ์ คือ ควรจัดห้องน้ำที่สะอาด สถานที่ฉันอาหาร ห้องพัก ห้องเรียนที่เหมาะสม รวมถึงแนวทางสำคัญในการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันที่มีสาเหตุมาจากอาจารย์ คือ อาจารย์ทุกท่านควรให้ความสนใจและรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน อุทิศตน เสียสละ มีคุณธรรม จรรยาบรรณ อาจารย์มีเวลาให้คำปรึกษาแก่นิสิตศึกษาประวัตินิสิต ตัดเกรดอย่างเป็นธรรม

สรารุณ สิบแย้ม (2552) ได้ศึกษาสาเหตุการออกกลางคันและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด ในหลักสูตรของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผลการวิจัย พบว่า สาเหตุมากที่สุด ในรายหัวข้อใหญ่ เพราะการเรียนการสอน และหากวิเคราะห์ตามประเภทกลุ่มตัวอย่างในรายหัวข้อรองแต่ละประเด็น พบว่า นักศึกษาลาออก สาเหตุมากที่สุด ในรายหัวข้อทัศนคติต่อสาขาวิชาที่เรียน เพราะเป็นอาชีพที่ใช้ความคิดมาก นักศึกษาฟันสภาพ สาเหตุมากที่สุด ในรายหัวข้อการเรียนการสอน เพราะขาดการเตรียมตัวที่ดีในการสอบแต่ละครั้ง นักศึกษาตกค้าง สาเหตุมากที่สุด ในรายหัวข้อการเรียนการสอน เพราะขาดการวางแผนการเรียนที่ดี อาจารย์ที่ปรึกษา สาเหตุมากที่สุด ในรายหัวข้อ

การเรียนการสอน เพราะขาดการเตรียมตัวที่ดีในการสอบแต่ละครั้ง และผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อการทดสอบสมมติฐานของกลุ่มตัวอย่าง โดยทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยในแต่ละประเด็น พบว่า ประเด็นทัศนคติต่อสาขาวิชาที่เรียน ในรายด้านต่างๆ ที่แตกต่างกัน มีระดับสาเหตุไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ประเด็นนักศึกษา การเรียนการสอน สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา ในรายด้านต่างๆ ที่แตกต่างกัน มีระดับสาเหตุ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วัชรวิ ตรีภูงคาม และคณะ (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันของนักศึกษาภาคปกติในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตและศูนย์การศึกษานอกมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร และศึกษาความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ผลการวิจัยว่า ปัจจัยด้านนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันในระดับมาก ปัจจัยด้านครอบครัวโดยภาพรวมมีเพียงปัจจัยเดียวที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันในระดับปานกลาง คือ ปัญหาค่าใช้จ่าย และปัจจัยด้านการเรียนการสอนที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันระดับมากที่สุด คือ ผู้สอนไม่มีเทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจ

2.4.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

Brarefoot (2004) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การปฏิรูประดับอุดมศึกษา : การเผชิญหน้ากับ ปัญหาของการออกกลางคันของนักศึกษาในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยของสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า การออกกลางคันของนักศึกษาระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีอัตราที่สูง เป็นปัญหาหลักที่พบในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยของสหรัฐอเมริกา แต่การออกกลางคันหรือ การหยุดเรียนในระดับอุดมศึกษามีผลกระทบต่อ นักศึกษาแตกต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ประการ ซึ่งในช่วง 30 ปีที่ผ่านมาเป็นการศึกษาค้นคว้าปรากฏการณ์การออกกลางคัน โดยเน้น คุณลักษณะของนักศึกษาหรือผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมภายนอก ทั้งนี้การวิจัยบางส่วนเน้น การสำรวจบทบาทของสิ่งแวดล้อมภายในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยที่จะให้นักศึกษาคงอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งห้องเรียนของนักศึกษา และขณะที่นักวิชาการศึกษาในวิทยาลัยและ มหาวิทยาลัยที่มีอยู่ในหลากหลายหลักสูตรให้การแนวทางการคงอยู่ อาทิ การจัดสัมมนาในปีแรก การจัดการเรียนรู้ และ สถาบันนาร่องในแนวทางการคงอยู่เพื่อลดอัตราดังกล่าว

Esch (2003 : 90) ได้ศึกษาการออกกลางคันในโรงเรียนมัธยมศึกษา การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่า ทำไมนักเรียนถึงได้ออกกลางคันก่อนที่จะสำเร็จการศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่ออกกลางคัน จำนวน 180 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) GDE โปรแกรมในโรงเรียนปกติ 2) GED โปรแกรมที่ศึกษาในเรือนจำ 3) GED โปรแกรมในโรงเรียนพิเศษ จากการศึกษาพบว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคัน ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจสังคม ความไม่พอใจในบุคลิกครู วิธีการสอนของครู สุขภาพไม่ดี การบริการของโรงเรียนไม่ดี เครื่องมือและอุปกรณ์ไม่เพียงพอ และขาดการฝึกฝนในอาชีพ

Opara (2003) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง เปรียบเทียบถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่อยู่นอกเมืองและในเขตเมือง เมืองเมอร์เซอร์เคาน์ตี มลรัฐนิวเจอร์ซีย์ ผลการวิจัยพบว่า โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 คน ศึกษาในเรื่อง พฤติกรรม ชุมชน สังคมครอบครัว ประชากร การจัดการในโรงเรียน พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการออกกลางคันของนักเรียนในโรงเรียนนอกเมืองและในเขตเมืองแตกต่างกัน คือ เรื่อง สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ทำให้อัตราการออกกลางคันของนักเรียนในเขตเมืองสูงกว่านักเรียนนอกเขตเมือง ด้วยเหตุที่ว่าประชากรหนาแน่น และสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม

Bennett (2001) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ ในมหาวิทยาลัย พบว่า ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคัน ได้แก่ ระดับผลการเรียน และเกณฑ์ต่างๆ ของนักศึกษาแต่ละหลักสูตร รวมถึงการเห็นคุณค่าในตนเองของแต่ละบุคคล เป็นบทบาทที่สำคัญในการมีพลังใจหรือหัวใจ เมื่อบุคคลมีผลการเรียนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดหรือปัญหาทางการเงิน

Abigail (1979 : 7109 - A) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยแมสซาชูเซต พบว่า องค์ประกอบที่สำคัญที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษา คือ ปัญหาค่าใช้จ่ายในการเรียน เจตคติของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อการเรียน ตลอดจนงานในหน้าที่ที่นักศึกษารับผิดชอบอยู่ นอกจากนี้ ยังพบว่า สุขภาพ ความรู้ และประสบการณ์เดิมของนักศึกษา ตลอดจนเจตคติของอาจารย์และนักศึกษาอื่น ๆ ที่มีต่อนักศึกษาผู้ใหญ่ในสถานศึกษานั้น มีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษาด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีการศึกษา 2557 มีวิธีดำเนินการทำวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 วิธีการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัยและเก็บข้อมูล คือ นักศึกษาที่ออกกลางคันของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 1,176 คน (ข้อมูลจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ณ วันที่ 31 มีนาคม 2558) รวมถึงอาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 584 คน (ข้อมูลจากกองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ณ วันที่ 31 มีนาคม 2558)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยคำนวณกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้เป็นตัวแทนของประชากรโดยใช้สูตรตามวิธีของ Yamane's (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนี้

$$\text{สูตรการคำนวณ} \quad n = \frac{N}{1 + Ne^2} \quad (3-1)$$

- เมื่อ
- n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
 - N = จำนวนประชากร
 - e = ค่าความคลาดเคลื่อน (การวิจัยครั้งนี้กำหนดให้ = .05)

แทนค่าในสูตรการคำนวณเพื่อหาตัวแทนของประชากรได้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2} \quad (3-1)$$

$$n = \frac{1,176}{1 + ((1,176)(0.05^2))}$$

$$n = 299$$

จากการคำนวณได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการทั้งหมด 299 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

3.2.1 การศึกษาข้อมูลเอกสาร (Documentary Research) เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลนักศึกษาที่ได้จากสำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน และข้อมูลบุคลากรสายสอน จากกองบริหารงานบุคคล

3.2.2 การเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ (Interviews)

แบบสัมภาษณ์เป็นแบบมาตรฐาน (Structured or Standardized Interviews) โดยผู้สัมภาษณ์ กำหนดประเด็นคำถามเรื่องที่ทำวิจัยหรือข้อมูลที่ต้องการไว้ล่วงหน้า แบ่งออกเป็น 2 ชุด ได้แก่

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1 สัมภาษณ์นักศึกษาที่ออกกลางคันของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 สาเหตุการออกกลางคันของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 3 การศึกษาในปัจจุบันของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 4 ทศนคติและข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา

ตอนที่ 3 ทศนคติและข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์

3.3.2 ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา โดยนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ที่ปรึกษางานวิจัยตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมของประเด็นคำถาม

3.3.3 นำแบบสัมภาษณ์ ปรับแก้ไขตามคำแนะนำของที่ปรึกษางานวิจัย

3.3.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่สมบูรณ์มาใช้ในการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.4.1 ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลนักศึกษาออกกลางคัน ในปีการศึกษา 2557 จากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน เพื่อนำมาวิเคราะห์ผล และเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ นักศึกษาออกกลางคัน ในปีการศึกษา 2557 และอาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3.4.2 เก็บรวบรวมข้อมูลจาก เอกสารทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการวิจัย

3.4.3 เก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาที่ได้จากสำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน และข้อมูลบุคลากรสายสอนจากกองบริหารงานบุคคล

3.4.4 วิเคราะห์และสรุปผลข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวม

3.4.5 สัมภาษณ์นักศึกษาออกกลางคันและอาจารย์ผู้สอน จนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3.4.6 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาสังเคราะห์

3.5 วิธีการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการประมวลผลข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 3.5.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสัมภาษณ์
- 3.5.2 บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสลงในแบบบันทึกข้อมูลและเครื่องคอมพิวเตอร์ตามลำดับ
- 3.5.3 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป
- 3.5.4 ประมวลผล วิเคราะห์ข้อมูล และสังเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

3.6.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาที่กำลังศึกษา คณะที่กำลังศึกษา ชั้นปีที่กำลังศึกษา รอบการศึกษา ภูมิภาค สถานภาพของบิดามารดา อาชีพบิดามารดา/ผู้อุปการะ รายได้บิดามารดา/ผู้อุปการะ

3.6.2 สถิติเชิงวิเคราะห์ (Analytical Statistics)

ทดสอบความเป็นอิสระต่อกันของสองตัวแปร (Chi-square test) ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557

บทที่ 4

ผลการดำเนินงาน

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตารางประกอบคำบรรยาย แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การเก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาออกกกลางคัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.1 – 4.6

4.1 ผลการวิเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.1

4.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 ประกอบด้วย เพศ ภูมิลำเนา สถานภาพของบิดามารดา อาชีพ บิดามารดา/ผู้อุปการะ และรายได้บิดามารดา/ผู้อุปการะ ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.2 – 4.6

ส่วนที่ 2 การสัมภาษณ์นักศึกษาออกกลางคัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.7 – 4.15

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาออกกลางคัน โดยจำแนกตามตัวแปรอิสระ ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.7

4.4 ผลการวิเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา จำแนกตาม พันสภาพ ถอนสภาพ และลาออก เป็นรายข้อและรายด้าน ประกอบด้วย ด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านผู้สอน และด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.8 – 4.11

4.5 ผลการวิเคราะห์มหาวิทยาลัยปัจจุบันที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.12

4.6 ผลการวิเคราะห์สาขาวิชาที่เลือกศึกษาที่มหาวิทยาลัยใหม่ ตรงกับสาขาวิชาที่เลือกศึกษาที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.13

4.7 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติและข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นรายข้อและรายด้าน ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.14 – 4.15

ส่วนที่ 3 การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.16 -4.19

4.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของอาจารย์ผู้สอน โดยจำแนกตามตัวแปรอิสระ ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.16

4.9 ผลการวิเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา เป็นรายชื่อและรายด้าน ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.17

4.10 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติและข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นรายชื่อและรายด้าน ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.18 – 4.19

ส่วนที่ 1 การเก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาออกกลางคัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.1 – 4.6

4.1 ผลการวิเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.1

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาออกกลางคันทั้งหมด จำแนกตามสถานะการออก

สถานะการออกกลางคัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1. พ้นสภาพ	636	54.08
2. ถูกถอนสภาพ	379	32.23
3. ลาออก	161	13.69
รวม	1,176	100.00

ที่มา : สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ณ วันที่ 31 มีนาคม 2558

จากตาราง 4.1 พบว่า ปีการศึกษา 2557 มีนักศึกษาออกกลางคันทั้งหมด 1,176 คน สถานะการออกกลางคัน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาพ้นสภาพ จำนวน 636 คน คิดเป็นร้อยละ 54.08 รองลงมา คือ ถูกถอนสภาพ จำนวน 379 คน คิดเป็นร้อยละ 32.23 และลาออก จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 13.69 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 ประกอบด้วย เพศ ภูมิลำเนา สถานภาพของบิดามารดา อาชีพบิดามารดา/ผู้อุปการะ และรายได้บิดามารดา/ผู้อุปการะ ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.2 – 4.6

ตาราง 4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 ด้วยการวิเคราะห์ Chi-square test

เพศ	สาเหตุการออก	ลาออก	พ้นสภาพ	ถอนชื่อ	รวม	χ^2 (Sig.)
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เพศชาย	จำนวน	74	355	257	686	25.797* (.000)
	ร้อยละ	(6.29%)	(30.19%)	(21.85%)	(58.33%)	
เพศหญิง	จำนวน	87	281	122	490	
	ร้อยละ	(7.40%)	(23.89%)	(10.37%)	(41.67%)	
โดยรวม	จำนวน	161	636	379	1,176	
	ร้อยละ	(13.69%)	(54.08%)	(32.23%)	(100.00%)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.2 พบว่า นักศึกษาออกกลางคัน ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 1,176 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 686 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 และเพศชาย จำนวน 490 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67

เมื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับการออกกลางคืนของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 ด้วย
การวิเคราะห์ Chi-square test

สาเหตุการออก		ลาออก	พ้นสภาพ	ถอนชื่อ	รวม	χ^2 (Sig.)
ภูมิลำเนา	กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล	จำนวน	486	264	879	8.605* (.014)
	ร้อยละ	(10.97%)	(41.33%)	(22.45%)	(74.74%)	
ต่างจังหวัด	จำนวน	32	150	115	297	
	ร้อยละ	(2.72%)	(12.76%)	(9.78%)	(25.26%)	
โดยรวม	จำนวน	161	636	379	1,176	
	ร้อยละ	(13.69%)	(54.08%)	(32.23%)	(100.00%)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.3 พบว่า นักศึกษาออกกลางคืน ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 1,176 คน ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล จำนวน 879 คน คิดเป็นร้อยละ 74.74 และอยู่ในต่างจังหวัด จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 25.26

เมื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับการออกกลางคืนของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 พบว่า ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับการออกกลางคืนของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของบิดามารดากับการออกกลางคันของนักศึกษา
ในปีการศึกษา 2557 ด้วยการวิเคราะห์ Chi-square test

สาเหตุการออก		ลาออก	พ้นสภาพ	ถอนชื่อ	รวม	χ^2 (Sig.)	
สถานภาพ	อยู่ด้วยกัน	จำนวน ร้อยละ	128 (10.88%)	450 (38.27%)	272 (23.13%)	850 (72.28%)	5.287 (.259)
	หย่าร้าง/แยกกันอยู่	จำนวน ร้อยละ	25 (2.13%)	146 (12.41%)	86 (7.31%)	257 (21.85%)	
บิดา/มารดาถึงแก่กรรม	จำนวน ร้อยละ	8 (0.68%)	40 (3.40%)	21 (1.79%)	69 (5.87%)		
	โดยรวม	จำนวน ร้อยละ	161 (13.69%)	636 (54.08%)	379 (32.23%)	1,176 (100.00%)	

จากตาราง 4.4 พบว่า นักศึกษาออกกลางคัน ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 1,176 คน ส่วนใหญ่สถานภาพของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 850 คน คิดเป็นร้อยละ 72.28 รองลงมา คือ หย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 21.85 และบิดา/มารดาถึงแก่กรรม จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 5.87 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของบิดามารดากับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 พบว่า สถานภาพของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557

ตาราง 4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพบิดามารดา/ผู้ประกอบการกับการออกกลางคันของนักศึกษา
ในปีการศึกษา 2557 ด้วยการวิเคราะห์ Chi-square test

สาเหตุการออก		ลาออก	พ้นสภาพ	ถอนชื่อ	รวม	χ^2 (Sig.)	
อาชีพ	รับราชการ	จำนวน ร้อยละ	26 (2.21%)	75 (6.38%)	54 (4.59%)	155 (13.19%)	30.267* (.003)

ตาราง 4.5 (ต่อ)

อาชีพ	สาเหตุการออก	ลาออก	พ้นสภาพ	ถอนชื่อ	รวม	χ^2 (Sig.)
รัฐวิสาหกิจ	จำนวน	12	27	19	58	
	ร้อยละ	(1.02%)	(2.30%)	(1.62%)	(4.93%)	
พนักงานหน่วยงานเอกชน	จำนวน	19	93	48	160	
	ร้อยละ	(1.62%)	(7.91%)	(4.08%)	(13.61%)	
พนักงานหน่วยงานราชการ	จำนวน	9	25	16	50	
	ร้อยละ	(0.77%)	(2.13%)	(1.36%)	(4.25%)	
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	จำนวน	73	320	184	577	
	ร้อยละ	(6.21%)	(27.21%)	(15.65%)	(49.06%)	
ไม่มีเงินได้	จำนวน	14	15	11	40	
	ร้อยละ	(1.19%)	(1.28%)	(0.94%)	(3.40%)	
อื่นๆ	จำนวน	8	81	47	136	
	ร้อยละ	(0.68%)	(6.89%)	(4.00%)	(11.56%)	
โดยรวม	จำนวน	161	636	379	1,176	
	ร้อยละ	(13.69%)	(54.08%)	(32.23%)	(100.00%)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.5 พบว่า นักศึกษาออกกลางคัน ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 1,176 คน ส่วนใหญ่อาชีพบิดามารดา/ผู้อุปการะ คือ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง จำนวน 577 คน คิดเป็นร้อยละ 49.06 รองลงมา คือ พนักงานหน่วยงานเอกชน จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 13.61 รับราชการ จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 13.19 อื่นๆ อาชีพ เกษตรกรรม ประมง จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 11.56 รัฐวิสาหกิจ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 4.93 พนักงานหน่วยงานราชการ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25 และไม่มีเงินได้ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 3.40 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพบิดามารดา/ผู้อุปการะกับการออกกลางคัน ของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 พบว่าอาชีพบิดามารดา/ผู้อุปการะมีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้บิดามารดา/ผู้อุปการะ กับการออกกลางคันของนักศึกษา
ในปีการศึกษา 2557 ด้วยการใช้วิเคราะห์ Chi-square test

รายได้	สาเหตุการออก		ลาออก	พ้นสภาพ	ถอนชื่อ	รวม	χ^2 (Sig.)
	จำนวน	ร้อยละ					
ไม่มีรายได้	จำนวน		16	29	13	58	29.529* (.000)
	ร้อยละ		(1.36%)	(2.47%)	(1.11%)	(4.93%)	
น้อยกว่า 150,000 บาทต่อปี	จำนวน		56	223	184	463	
	ร้อยละ		(4.76%)	(18.96%)	(15.65%)	(39.37%)	
150,000 - 300,000 บาทต่อปี	จำนวน		41	184	79	304	
	ร้อยละ		(3.49%)	(15.65%)	(6.72%)	(25.85%)	
มากกว่า 300,000 บาทต่อปี	จำนวน		48	200	103	351	
	ร้อยละ		(4.08%)	(17.01%)	(8.76%)	(29.85%)	
โดยรวม	จำนวน		161	636	379	1,176	
	ร้อยละ		(13.69%)	(54.08%)	(32.23%)	(100.00%)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.6 พบว่า นักศึกษาออกกลางคัน ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 1,176 คน ส่วนใหญ่บิดามารดา/ผู้อุปการะมีรายได้น้อยกว่า 150,000 บาทต่อปี จำนวน 463 คน คิดเป็นร้อยละ 39.37 รองลงมา คือ มีรายได้มากกว่า 300,000 บาทต่อปี จำนวน 351 คน คิดเป็นร้อยละ 29.85 มีรายได้ 150,000 – 300,000 บาทต่อปี จำนวน 304 คน คิดเป็นร้อยละ 25.85 และไม่มีรายได้ จำนวน 304 คน คิดเป็นร้อยละ 25.85 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้บิดามารดา/ผู้อุปการะกับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 พบว่า รายได้บิดามารดา/ผู้อุปการะมีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 2 การสัมภาษณ์นักศึกษาออกกลางคัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนคร ในปีการศึกษา 2557 ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.7 – 4.14

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาออกกลางคัน โดยจำแนกตาม
ตัวแปรอิสระ ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.7

ตาราง 4.7 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามตัวแปรอิสระ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน) N = 360	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
ชาย	194	53.89
หญิง	166	46.11
รวม	360	100.00
2. ระดับการศึกษา		
ระดับปริญญาตรี	360	100.00
รวม	360	100.00
3. คณะที่เรียน		
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	16	4.44
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	35	9.72
คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	22	6.11
คณะบริหารธุรกิจ	92	25.56
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	32	8.89
คณะวิศวกรรมศาสตร์	99	27.50
คณะศิลปศาสตร์	14	3.89
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	25	6.94
คณะสถาปัตยกรรมและการออกแบบ	25	6.94
รวม	360	100.00

ตาราง 4.7 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน) N = 360	ร้อยละ (%)
4. ชั้นปีที่ออกจากการเป็นนักศึกษา		
ปีที่ 1	265	73.68
ปีที่ 2	57	15.79
ปีที่ 3	28	7.89
ปีที่ 4	9	2.63
รวม	360	100.00
5. รอบการศึกษา		
ปกติ	338	93.89
สมทบ	22	6.11
รวม	360	100.00
6. ภูมิลำเนา		
กรุงเทพฯ และปริมณฑล	303	84.17
ต่างจังหวัด	57	15.83
รวม	360	100.00
7. สถานภาพของบิดามารดา		
อยู่ด้วยกัน	285	79.17
หย่าร้าง/แยกกันอยู่	45	12.50
บิดา/มารดา ถึงแก่กรรม	30	8.33
รวม	360	100.00
8. อาชีพบิดามารดา/ผู้อุปการะ		
รัฐวิสาหกิจ	18	5.00
หน่วยงานเอกชน	75	20.83
หน่วยงานราชการ	99	27.50
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง	126	35.00
ไม่มีเงินได้	27	7.50

ตาราง 4.7 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน) N = 360	ร้อยละ (%)
9. อาชีพบิดามารดา/ผู้อุปการะ (ต่อ)		
อื่นๆ	15	4.17
รวม	360	100.00
10. รายได้บิดามารดา/ผู้อุปการะ		
ไม่มีรายได้	27	7.50
<150,000 บาทต่อปี	40	11.11
150,000-300,000 บาทต่อปี	120	33.33
>300,000 บาทต่อปี	173	48.06
รวม	360	100.00

จากตาราง 4.7 พบว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด จำนวน 360 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 53.89 และเพศหญิง จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 46.11

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 รองลงมา คือ คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 25.56 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.72 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.89 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ และออกแบบแฟชั่น จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.94 คณะสถาปัตยกรรมและการออกแบบ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.94 คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.11 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.44 และคณะศิลปศาสตร์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.89

ส่วนใหญ่ออกกลางคันตอนที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 73.68 รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

รอบการศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาภาคปกติ จำนวน 338 คน คิดเป็นร้อยละ 93.89 และภาคสมทบ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.11

ภูมิลาเนา ส่วนใหญ่อยู่จังหวัดกรุงเทพฯ และปริมณฑล จำนวน 303 คน คิดเป็นร้อยละ 84.17 และอยู่ต่างจังหวัด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 15.83

สถานภาพของบิดามารดา ส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 79.17 รองลงมา คือ หย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และบิดา/มารดา ถึงแก่กรรม จำนวน 30 คนคิดเป็นร้อยละ 8.33 ตามลำดับ

อาชีพบิดามารดา/ผู้อุปการะ ส่วนใหญ่ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมา คือ หน่วยงานราชการ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 หน่วยงานเอกชนจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 ไม่มีเงินได้ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 รัฐวิสาหกิจ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และอื่นๆ อาทิ เกษตรกร จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17 ตามลำดับ

รายได้บิดามารดา/ผู้อุปการะ ส่วนใหญ่มีรายได้มากกว่า 300,000 บาทต่อปี จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 48.06 รองลงมา คือ มีรายได้ 150,000 - 300,000 บาทต่อปี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 มีรายได้น้อยกว่า 150,000 บาทต่อปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 และไม่มีรายได้ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ตามลำดับ

4.4 ผลการวิเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา จำแนกตาม พันสภาพ ถอนสภาพ และลาออก เป็นรายชื่อและรายด้าน ประกอบด้วย ด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านผู้สอน และด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.8 – 4.10

ตาราง 4.8 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามสถานะการออกกลางคัน

สถานะการออกกลางคัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1. พันสภาพ	195	54.17
2. ถูกถอนสภาพ	116	32.22
3. ลาออก	49	13.61
รวม	360	100.00

จากตาราง 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 360 คน สถานะการออกกลางคืน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาพันสภาพ จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 54.17 รองลงมา คือ ถูกถอนสภาพ จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 32.22 และลาออก จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 13.61 ตามลำดับ

ตาราง 4.9 จำนวนและร้อยละของปัจจัยการออกกลางคืนที่ทำให้นักศึกษาพันสภาพจากการเป็นนักศึกษา จำแนกเป็นรายชื่อและรายด้าน

ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาพันสภาพจากการเป็นนักศึกษา	จำนวน (คน) N = 195	ร้อยละ (%)
ด้านผู้เรียน		
1. ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	150	76.92
2. สาขาที่เรียนไม่ตรงกับความชอบและความถนัดของตนเอง	34	17.44
รวม	184	94.36
ด้านครอบครัว		
1. มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียน	11	5.64
รวม	11	5.64
ด้านการสอน		
ไม่มี	0	0.00
รวม	0	0.00
ด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา		
ไม่มี	0	0.00
รวม	0	0.00
รวมทุกด้าน	195	100.00

จากตาราง 4.9 พบว่า นักศึกษาพันสภาพให้สัมภาษณ์ จำนวน 195 คน ปัจจัยที่ทำให้ นักศึกษาพันสภาพจากการเป็นนักศึกษาส่วนใหญ่ คือ ด้านผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 94.36 รองลงมา คือ ด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 5.64 ด้านการสอนและด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 0.00 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด” มีค่าความถี่มากที่สุด (จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 76.92) ส่วน “มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียน” มีค่าความถี่น้อยที่สุด (จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.64)

ตาราง 4.10 จำนวนและร้อยละของปัจจัยการออกกลางคันที่ทำให้นักศึกษาถูกถอนสภาพจากการเป็นนักศึกษา จำแนกเป็นรายข้อและรายด้าน

ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาถูกถอนสภาพจากการเป็นนักศึกษา	จำนวน(คน) N = 116	ร้อยละ (%)
ด้านผู้เรียน		
1. สอบเผื่อเลือกไว้ แล้วติดมหาวิทยาลัยอื่น จึงไม่ได้ลงทะเบียนเรียน	30	25.86
2. ไม่มีเวลาเรียนอ่านหนังสือสอบ เนื่องจากต้องทำงานไปด้วย	13	11.21
3. สาขาที่เรียนไม่ตรงกับความชอบและความถนัดของตนเอง	9	7.76
4. ผลการเรียนไม่เป็นที่น่าพอใจ	8	6.90
5. ไม่อยากเรียนที่นี่	3	2.59
6. เรียนไม่เข้าใจ	2	1.72
7. ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	2	1.72
8. ระยะเวลาไกลจากบ้าน เดินทางไม่สะดวก	2	1.72
9. ปัญหาด้านสุขภาพ	1	0.86
10. ตั้งครรภ์	1	0.86
11. ติดทหาร	1	0.86
12. ไม่ชอบงานหัวหน้างานของบริษัทที่อยู่ภายใต้ข้อตกลงโครงการสหกิจศึกษา	1	0.86
รวม	73	62.93
ด้านครอบครัว		
1. มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียน	19	16.38
2. บิดามารดาไม่ต้องการให้เรียนที่นี่	2	1.72
รวม	21	18.10

ตาราง 4.10 (ต่อ)

ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาถูกถอนสภาพจากการเป็นนักศึกษา	จำนวน(คน) N = 116	ร้อยละ (%)
ด้านการสอน		
ไม่มี	0	0.00
รวม	0	0.00
ด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา		
1. นักศึกษาทะเลาะวิวาท/ไม่ถูกกัน ทั้งคณะเดียวกันและต่างคณะ	11	9.48
2. หยุดเรียนบ่อย เนื่องจากมีสถานการณ์ชุมนุมทางการเมือง	6	5.17
3. ไม่ทราบระยะเวลาในการลงทะเบียนช่วงระยะเวลาในการรักษาสภาพ	5	4.31
รวม	22	18.97
รวมทุกด้าน	116	100.00

จากตาราง 4.10 พบว่า มีนักศึกษาถูกถอนสภาพให้สัมภาระณ์ จำนวน 116 คน ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาถูกถอนสภาพจากการเป็นนักศึกษาส่วนใหญ่ คือ ด้านผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 62.93 รองลงมา คือ ด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 18.97 ด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 18.10 และด้านการสอน คิดเป็นร้อยละ 0.00 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “การสอบเพื่อเลือกไว้ แล้วติมหวิทยาลัยอื่น จึงไม่ได้ลงทะเบียนเรียน” มีค่าความถี่มากที่สุด (จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 25.86) ส่วน “ปัญหาด้านสุขภาพ” “ตั้งครรรภ์” “ติดทหาร” และ “ไม่ชอบงาน/หัวหน้างานของบริษัทที่อยู่ภายใต้ข้อตกลงโครงการสหกิจศึกษา” มีค่าความถี่น้อยที่สุด (จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.86)

ตาราง 4.11 จำนวนและร้อยละของปัจจัยการออกกลางคันที่ทำให้นักศึกษาลาออกจากการเป็นนักศึกษา จำแนกเป็นรายชื่อและรายด้าน

ปัจจัยที่ทำให้ศึกษาลาออกจากการเป็นนักศึกษา	จำนวน (คน) N = 49	ร้อยละ (%)
ด้านผู้เรียน		
1. สอบเพื่อเลือกไว้ แล้วติดมหาวิทยาลัยอื่น	11	22.45
2. สาขาที่เรียนไม่ตรงกับความชอบและความถนัดของตนเอง	10	20.41
3. หาคอนโดใกล้มหาวิทยาลัยไม่ได้ / ระยะทางไกลจากบ้าน	3	6.12
4. ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	3	6.12
5. วุฒิการศึกษาที่จบมาได้ล่าช้า	1	2.04
6. ไม่ชอบงานที่ได้รับมอบหมายภายใต้ข้อตกลงโควตาที่รับเข้า	1	2.04
7. มีปัญหาด้านสุขภาพ	1	2.04
8. ไม่ชอบสังคมของมหาวิทยาลัยที่ส่วนใหญ่มีแต่เด็กที่จบจากสายอาชีพ สายช่าง	1	2.04
รวม	31	63.27
ด้านครอบครัว		
1. ครอบครัวต้องการให้เรียนคณะ/สาขาอื่น	2	4.08
2. มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียน	2	4.08
3. ครอบครัวเป็นห่วง	1	2.04
4. ต้องดูแลบิดามารดา เนื่องจากบิดามารดามีปัญหาด้านสุขภาพและอายุมาก	1	2.04
5. บิดามารดาให้ทำงานประจำ	1	2.04
รวม	7	14.29
ด้านการสอน		
1. อาจารย์ผู้สอนบางท่านถ่ายทอดความรู้ไม่ดี	1	2.04
2. อาจารย์ผู้สอนบางท่านมีวิธีการสอนไม่น่าสนใจ สอนตาม PowerPoint	1	2.04
รวม	2	4.08

ตาราง 4.11 (ต่อ)

ปัจจัยที่ทำให้ศึกษาลาออกจากการเป็นนักศึกษา	จำนวน (คน) N = 49	ร้อยละ (%)
ด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา		
1. รุ่งพีกัดดิน / วิธีการรับน้องไม่สร้างสรรค์	5	10.20
2. ต้องเดินทางไปเรียนหลายศูนย์	1	2.04
3. นักศึกษาทะเลาะวิวาท/ไม่ถูกกัน ทั้งคณะเดียวกันและต่างคณะ	1	2.04
4. มีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน	1	2.04
5. สวัสดิการสำหรับคนพิการมีน้อย เมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น	1	2.04
รวม	9	18.37
รวมทุกด้าน	49	100.00

จากตาราง 4.11 พบว่า มีนักศึกษาลาออกให้สัมภาษณ์ จำนวน 49 คน ปัจจัยที่ทำให้ศึกษาลาออกจากการเป็นนักศึกษา ส่วนใหญ่ คือ ด้านผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 65.31 รองลงมา คือ ด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 16.32 ด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 14.29 และด้านการสอน คิดเป็นร้อยละ 4.08 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “สอบเผื่อเลือกไว้ แล้วติดมหาวิทยาลัยอื่น” มีค่าความถี่มากที่สุด (จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 25.86) ส่วน “วุฒิการศึกษาที่จบมาได้ล่าช้า” “ไม่ชอบงานที่ได้รับมอบหมายภายใต้ข้อตกลงโควตาที่รับเข้า” “มีปัญหาด้านสุขภาพ” “ไม่ชอบสังคมของมหาวิทยาลัยที่ส่วนใหญ่มีแต่เด็กที่จบจากสายอาชีพ สายช่าง” “ครอบครัวเป็นห่วง” “ต้องดูแลบิดามารดา เนื่องจากบิดามารดามีปัญหาด้านสุขภาพ และอายุมาก” “บิดามารดาให้ทำงานประจำ” “อาจารย์ผู้สอนบางท่านถ่ายทอดความรู้ไม่ดี” “อาจารย์ผู้สอนบางท่านมีวิธีการสอนไม่น่าสนใจ สอนตาม PowerPoint” “ต้องเดินทางไปเรียนหลายศูนย์” “นักศึกษาทะเลาะวิวาท/ไม่ถูกกัน ทั้งคณะเดียวกันและต่างคณะ” “มีปัญหากับเพื่อน” และ “สวัสดิการสำหรับคนพิการมีน้อย เมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น” มีค่าความถี่น้อยที่สุด (จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.04)

4.5 ผลการวิเคราะห์มหาวิทยาลัยปัจจุบันที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ดังแสดงรายละเอียด ตาราง 4.12

ตาราง 4.12 ร้อยละของนักศึกษาที่ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยปัจจุบันที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ (N = 360)

มหาวิทยาลัยปัจจุบันที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่	ร้อยละ (%)
1. มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ	28.70
2. ไม่ได้ศึกษาต่อ	26.96
3. มหาวิทยาลัยเอกชน	20.00
4. มหาวิทยาลัยของรัฐ	13.91
5. มหาวิทยาลัยเปิด	9.57
6. อื่นๆ	0.87
รวม	100.00

จากตาราง 4.12 พบว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 28.70 รองลงมา คือ ไม่ได้ศึกษาต่อ ซึ่งรวมผู้ที่รอเกณฑ์ทหารและผู้เข้าอุปสมบท คิดเป็นร้อยละ 26.96 มหาวิทยาลัยเอกชน คิดเป็นร้อยละ 20.00 มหาวิทยาลัยของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 13.91 มหาวิทยาลัยเปิด คิดเป็นร้อยละ 9.57 และอื่นๆ อาทิ เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เนื่องจากผู้เรียนจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และรู้สึกว่าการเรียนระดับปริญญาตรีไม่ไหว คิดเป็นร้อยละ 0.87

4.6 ผลการวิเคราะห์สาขาวิชาที่เลือกศึกษาที่มหาวิทยาลัยใหม่ ตรงกับสาขาวิชาที่เลือกศึกษาที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.13

ตาราง 4.13 ร้อยละของนักศึกษาที่ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับสาขาวิชาที่เลือกศึกษาที่มหาวิทยาลัยใหม่

สาขาวิชาที่เลือกศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งใหม่	ร้อยละ (%)
1. ตรงสาขาวิชาเดิม	52.50
2. สาขาวิชาใหม่	47.50
รวม	100.00

จากตาราง 4.13 พบว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยแห่งใหม่ โดยเลือกสาขาวิชาเดิมที่เคยศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คิดเป็นร้อยละ 52.50 และเลือกเรียนสาขาวิชาใหม่ คิดเป็นร้อยละ 47.50

4.7 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติและข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นรายข้อและรายด้าน ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.14 – 4.15

ตาราง 4.14 ร้อยละของนักศึกษาที่ให้สัมภาษณ์ เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกเป็นรายข้อและรายด้าน (N = 155)

ทัศนคติที่มีต่อมหาวิทยาลัยฯ	ร้อยละ (%)
ด้านการบริหารจัดการ	
ข้อดี	
1. สาขาวิชามีให้เลือกเรียนหลายสาขา	11.35
2. จัดตารางเรียนไว้ให้แล้ว ทำให้สะดวกกับนักศึกษา	1.42
3. มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงมาช้านาน	0.71

ตาราง 4.14 (ต่อ)

ทัศนคติที่มีต่อมหาวิทยาลัยฯ	ร้อยละ (%)
ด้านการบริหารจัดการ (ต่อ)	
<u>ข้อเสีย</u>	
1. การสอนเน้นแต่ทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติจริง	5.67
2. ไม่สะดวกในการเดินทางไปเรียนตามศูนย์ต่างๆ	2.84
3. การประชาสัมพันธ์ข้อมูลต่างๆ ไม่ทั่วถึง ทำให้นักศึกษาไม่ค่อยทราบข้อมูล	2.13
4. ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยอื่นดีกว่า	1.42
5. สิ่งอำนวยความสะดวกน้อยกว่ามหาวิทยาลัยอื่น	1.42
6. คุณภาพของอาจารย์ยังไม่เพียงพอ เนื่องจากอายุของอาจารย์มากกว่า	0.71
นักศึกษาไม่มากนัก	
7. กิจกรรมนักศึกษามีมากเกินไป	0.71
8. ระเบียบต่างๆ ไม่ชัดเจน แน่นนอน	0.71
9. มหาวิทยาลัยดูเป็นสายช่างมากเกินไป	0.71
10. วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการเรียนเก่า ไม่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์	0.71
11. นักศึกษาต่างคณะทะเลาะวิวาท/ไม่ถูกกัน	0.71
รวม	31.21
ด้านอาจารย์ผู้สอน	
<u>ข้อดี</u>	
1. อาจารย์ผู้สอนมีประสบการณ์ สอนดี เข้าใจง่าย	10.64
<u>ข้อเสีย</u>	
1. อาจารย์เข้าสอนไม่ตรงเวลา	7.80
2. อาจารย์บางท่านถ่ายทอดความรู้ไม่ดี	3.55
3. อาจารย์บางท่านมีวิธีการสอนไม่น่าสนใจ สอนตาม PowerPoint	3.55
4. อาจารย์ให้คะแนนไม่ยุติธรรม	0.71
5. อาจารย์ไม่ห้ามปรามนักศึกษา เมื่อนักศึกษามีปัญหา	0.71
รวม	26.95

ตาราง 4.14 (ต่อ)

ทัศนคติที่มีต่อมหาวิทยาลัยฯ		ร้อยละ (%)
ด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา		
ข้อดี		
1. สภาพแวดล้อมดี ร่มรื่น		14.18
2. พื้นที่มหาวิทยาลัยที่มีอยู่จำกัด ทำให้สะดวกในการเดินเรียนข้ามตึก		0.71
เนื่องจากตำแหน่งอาคารไม่ไกลกัน		
ข้อเสีย		
1. ไม่มีพื้นที่ให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมต่างๆ		12.77
2. พื้นที่แคบ ที่จอดรถมีน้อย		9.93
3. รุ้นที่กีดตัน / ไม่ชอบรุ้นพี		2.13
4. สภาพแวดล้อมบางศูนย์ มีอากาศไม่โปร่ง		2.13
รวม		41.84
รวมทุกด้าน		100.00

จากตาราง 4.14 พบว่า มีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ให้ทัศนคติที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 155 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แบ่งได้เป็นข้อดีและข้อเสีย ดังนี้

ทัศนคติที่ดี พบว่า “สภาพแวดล้อมดี ร่มรื่น” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.18 เป็นลำดับที่ 1 ต่อมาลำดับที่ 2 คือ “สาขาวิชาทำให้เลือกเรียนหลายสาขา” คิดเป็นร้อยละ 11.35 และลำดับที่ 3 คือ “อาจารย์ผู้สอนมีประสบการณ์ สอนดี เข้าใจง่าย” คิดเป็นร้อยละ 10.64

ทัศนคติที่ไม่ดี พบว่า “ไม่มีพื้นที่ให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมต่างๆ” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.77 เป็นลำดับที่ 1 ต่อมาลำดับที่ 2 คือ “พื้นที่แคบ ที่จอดรถมีน้อย” คิดเป็นร้อยละ 9.93 และลำดับที่ 3 คือ “อาจารย์เข้าสอนไม่ตรงเวลา” คิดเป็นร้อยละ 7.80

ตาราง 4.15 ร้อยละของนักศึกษาที่ให้สัมภาษณ์ เกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกเป็นรายชื่อและรายด้าน (N = 144)

ข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยฯ	ร้อยละ (%)
ด้านการบริหารจัดการ	
1. ควรแก้ไขปัญหาเรื่องนักศึกษาที่ไม่ถูกกันระหว่างคณะ	12.90
2. การสอนควรเน้นปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี	8.06
3. ควรประชาสัมพันธ์หลักสูตรของมหาวิทยาลัยให้มากกว่านี้	4.84
4. ควรมีทุนการศึกษาหรือช่วยเหลือนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์	3.23
5. ควรมีร้านอาหาร หรือร้านขายของในมหาวิทยาลัยมากกว่านี้	3.23
6. ควรแก้ไขปัญหาเรื่องรุ่นพี่	1.61
7. ควรขยายพื้นที่มหาวิทยาลัย (ศูนย์เทเวศร์)	1.61
8. ควรรวมทุกคณะให้เป็นสถานที่เดียวกัน	1.61
9. ควรพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น แน่นขึ้น	1.61
10. ควรเรียนรวมสำหรับบางวิชาที่สามารถเรียนรวมได้	1.61
รวม	40.32
ด้านอาจารย์ผู้สอน	
ไม่มี	
รวม	0.00
ด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา	
1. ควรมีพื้นที่สำหรับให้นักศึกษาสามารถอ่านหนังสือหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ ได้มากกว่านี้	27.42
2. ควรมีห้องปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น	16.13
3. ควรมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลหลากหลายช่องทาง เพื่อให้นักศึกษาทราบ	6.45
4. ควรติดป้ายชื่ออาคารให้เด่นกว่านี้	6.45
5. ควรปลูกต้นไม้ให้ร่มรื่นมากกว่านี้	1.61
6. การรับน้อง ควรมีอาจารย์คอยเฝ้าดูแล	1.61
รวม	59.68
รวมทุกด้าน	100.00

จากตาราง 4.15 พบว่า มีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ให้ข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 144 คน เมื่อพิจารณาข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเป็นรายชื่อในด้านต่างๆ ต่อไปนี้

ด้านการบริหารจัดการ มีความคิดเห็นภาพรวมร้อยละ 40.32 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อส่วนใหญ่ให้คำตอบ “ควรแก้ไขปัญหาเรื่องนักศึกษาที่ไม่ถูกต้องระหว่างคณะ” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.90 ลำดับที่ 2 คือ “การสอนควรเน้นปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี” คิดเป็นร้อยละ 8.06 และลำดับที่ 3 คือ “ควรประชาสัมพันธ์หลักสูตรของมหาวิทยาลัยให้มากกว่านี้” คิดเป็นร้อยละ 4.84

ด้านอาจารย์ผู้สอน ไม่มีผู้ให้ข้อเสนอแนะ

ด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา มีความคิดเห็นภาพรวมร้อยละ 59.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อส่วนใหญ่ให้คำตอบ “ควรมีพื้นที่สำหรับให้นักศึกษาสามารถอ่านหนังสือหรือทำกิจกรรมอื่นๆ ได้มากกว่านี้” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.42 ลำดับที่ 2 คือ “ควรมีห้องปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น” คิดเป็นร้อยละ 16.13 และลำดับที่ 3 คือ “ควรมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลหลากหลายช่องทาง เพื่อให้นักศึกษาทราบ” และ “ควรติดป้ายชื่ออาคารให้เด่นกว่านี้” คิดเป็นร้อยละ 6.45

ส่วนที่ 3 การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.16 - 4.19

4.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของอาจารย์ผู้สอน โดยจำแนกตามตัวแปรอิสระ ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.16

ตาราง 4.16 จำนวนและร้อยละของของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล โดยจำแนกตามตัวแปรอิสระ

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน) N = 70	ร้อยละ (%)
1. คณะที่สังกัด		
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	5	7.14
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	19	27.15
คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	4	5.71

ตาราง 4.16 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน) N = 70	ร้อยละ (%)
1. คณะที่สังกัด (ต่อ)		
คณะบริหารธุรกิจ	10	14.29
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	5	7.14
คณะวิศวกรรมศาสตร์	10	14.29
คณะศิลปศาสตร์	4	5.71
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	8	11.43
คณะสถาปัตยกรรมและการออกแบบ	5	7.14
รวม	70	100.00
2. ประสบการณ์การทำงาน		
ต่ำกว่า 5 ปี	25	35.71
6 – 15 ปี	17	24.29
16 – 25 ปี	13	18.57
มากกว่า 25 ปี ขึ้นไป	15	21.43
รวม	70	100.00

จากตาราง 4.16 พบว่า มีอาจารย์ผู้สอนให้การสัมภาษณ์ จำนวน 70 คน ส่วนใหญ่ สังกัดคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 27.15 รองลงมา คือ คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 คณะสถาปัตยกรรมและการออกแบบ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 และ คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 ประสบการณ์การทำงาน 6 – 15 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 24.29 ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 25 ปี ขึ้นไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 และประสบการณ์การทำงาน 16 – 25 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 18.57 ตามลำดับ

4.9 ผลการวิเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา เป็นรายชื่อและรายด้าน ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.17

ตาราง 4.17 ร้อยละของอาจารย์ผู้สอนที่ให้สัมภาษณ์ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการออกกลางคัน
จำแนกเป็นรายชื่อและรายด้าน (N = 70)

ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคัน	ร้อยละ (%)
ด้านผู้เรียน	
1. ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	25.00
2. สาขาที่เรียนไม่ตรงกับความชอบและความถนัดของตนเอง	20.83
3. ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมรอบข้างได้ ทั้งเรื่องการเรียน การสอน เพื่อนฝูง ทำให้ไม่มีความสุขในการเรียน	7.29
4. สอบเพื่อเลือกไว้หลายที่	5.21
5. นักศึกษาไม่มีเวลาเรียน เนื่องจากต้องทำงานไปด้วย	3.13
6. ปัญหาการเดินทางจากบ้านที่พัก มายังสถานศึกษา	3.13
7. ปัญหาชีวิตรักในวัยเรียน	3.13
8. ตั้งครรภระหว่างศึกษา	3.13
9. นักศึกษาขาดความรู้พื้นฐานและทักษะที่จำเป็นต่อสาขาที่เรียน	2.08
10. นักศึกษาเข้าใจผิดในรายละเอียดของสาขาวิชานั้นๆ	1.04
11. นักศึกษาประพฤติตัวผิดวินัยร้ายแรง	1.04
รวม	75.00

ตาราง 4.17 (ต่อ)

ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคัน	ร้อยละ (%)
ด้านครอบครัว	
1. รายได้ครอบครัวไม่เพียงพอ หรือนักศึกษามีภาวะที่ต้องช่วยเหลือ/แบ่งเบาภาระงานของครอบครัว	8.33
2. ครอบครัวไม่สนับสนุนให้เรียนในสาขาที่นักศึกษาเรียนอยู่	5.21
3. ปัญหาครอบครัวแตกแยกกัน	4.17
รวม	17.71
ด้านการสอน	
ไม่มี	-
รวม	-
ด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา	
1. ความไม่พอใจสภาพแวดล้อมในสาขาวิชาที่ตนศึกษาอยู่	4.17
2. ความกดดันจากรุ่นพี่	3.13
รวม	7.29
รวมทุกด้าน	100.00

จากตาราง 4.17 พบว่า อาจารย์ผู้สอนมีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคัน ส่วนใหญ่ คือ ด้านผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมา คือ ด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 17.71 ด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 17.71 และด้านการสอน คิดเป็นร้อยละ 0.00 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.00 เป็นลำดับที่ 1 ต่อมาลำดับที่ 2 คือ “สาขาที่เรียนไม่ตรงกับความชอบและความถนัดของตนเอง” คิดเป็นร้อยละ 20.83 และลำดับที่ 3 คือ “รายได้ครอบครัวไม่เพียงพอ หรือนักศึกษามีภาวะที่ต้องช่วยเหลือ/แบ่งเบาภาระงานของครอบครัว” คิดเป็นร้อยละ 8.33

4.10 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติและข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นรายข้อและรายด้าน ดังแสดงรายละเอียดตาราง 4.18 – 4.19

ตาราง 4.18 ร้อยละของอาจารย์ผู้สอนที่ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกเป็นรายข้อและรายด้าน (N = 70)

ทัศนคติที่มีต่อมหาวิทยาลัยฯ	ร้อยละ (%)
ด้านการบริหารจัดการ	
ข้อดี	
1. มีหลักสูตรที่รองรับความต้องการของผู้เรียน เช่น ปริญญาตรี 4 ปี ปริญญาตรี (เทียบโอน)	1.06
2. มีหลักสูตรความร่วมมือกับสถานประกอบการ เป็นการสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับนักศึกษาได้มากขึ้น	1.06
3. มีการเรียนรู้ควบคู่กับการฝึกปฏิบัติ และการนำไปประยุกต์ในสถานการณ์จริง ผ่านการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา และการฝึกงานในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง	1.06
4. มีบุคลากรที่มีความพร้อมด้านคุณวุฒิและประสบการณ์ มีความพร้อมที่จะถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ของผู้สอนสู่นักศึกษาได้อย่างเต็มที่	1.06
5. มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้ให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่อง ผ่านการจัดกิจกรรมตามฐานชั้นปี (Year Base)	1.06
ข้อเสีย	
1. มีการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จำเป็นในการเรียน แต่บางคนยังขาดคุณภาพ ความทันสมัย และยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการเรียนการสอนในแต่ละสาขาวิชา	22.34
2. สาขาวิชาที่มีความหลากหลาย บางสาขาเป็นสาขาวิชาที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน แต่ในบางคนยังมีสาขาวิชาที่ยังไม่ปรับให้ทันสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน	1.06

ตาราง 4.18 (ต่อ)

ทัศนคติที่มีต่อมหาวิทยาลัยฯ	ร้อยละ (%)
ด้านการบริหารจัดการ (ต่อ)	
<u>ข้อเสีย (ต่อ)</u>	
3. บางสาขาวิชามีความซ้ำซ้อนกัน	1.06
4. สาขาวิชาเรียนที่เน้นการปฏิบัติ มีชั่วโมงเรียนในการฝึกปฏิบัติน้อย	1.06
5. ไม่มีบัณฑิตวิทยาลัย สำนักสหกิจศึกษา ทำให้มหาวิทยาลัยขาดความน่าศรัทธา	1.06
6. การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลของอาจารย์ตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษา ในทางทฤษฎีกับทางปฏิบัติไม่ตรงกัน เนื่องจากมหาวิทยาลัยจัดการเรียนการสอนไม่ตรงกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.)	1.06
รวม	32.98
ด้านอาจารย์ผู้สอน	
<u>ข้อเสีย</u>	
1. อาจารย์ผู้สอนขาดประสบการณ์มีประสบการณ์น้อย ในการทำงานจริงตามสายงานที่สอน จึงทำให้ไม่สามารถถ่ายทอดสู่นักศึกษาได้ ทำให้นักศึกษาขาดความเชื่อถือในตัวอาจารย์ผู้สอน	3.19
2. อาจารย์เน้นหารายได้มากกว่าการทุ่มเทการสอนให้นักศึกษา (เน้นที่ผลตอบแทน)	1.06
3. อาจารย์บางท่านยังคงสอนระบบเก่า มีทัศนคติแบบโบราณ ไม่เปิดกว้าง ไม่มีความยุติธรรมในการให้เกรดเฉลี่ยนักศึกษาอย่างมีเหตุผล	1.06
รวม	5.32
ด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา	
<u>ข้อดี</u>	
1. สถานที่ตั้งอยู่กลางเมือง ทำให้นักศึกษาหาซื้อวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน ได้ง่ายและสะดวก และอยู่ใกล้แหล่งความรู้ เช่น หอสมุดแห่งชาติ สามารถค้นหาความรู้ได้สะดวก	5.32
2. พื้นที่ที่มีอยู่จำกัด ทำให้อุณหภูมิอบอุ่น สะดวกในการเดินทางระหว่างอาคารเรียน	4.26

ตาราง 4.18 (ต่อ)

ทัศนคติที่มีต่อมหาวิทยาลัยฯ	ร้อยละ (%)
ด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา (ต่อ)	
ข้อเสีย	
1. พื้นที่ใช้สอยคับแคบ	20.21
2. ไม่มีพื้นที่ให้นักศึกษาพักผ่อน ทำงาน และทำกิจกรรมนันทนาการต่างๆ	13.83
3. ห้องเรียนไม่เพียงพอ และไม่สะดวกสำหรับการเรียนการสอน ทั้งในส่วน ของภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	12.77
4. สภาพห้องเรียนไม่ถูกสุขลักษณะ ไม่สะอาด เป็นแหล่งสะสมเชื้อโรค	2.13
5. ร้านค้าในสถานศึกษามีน้อย	1.06
6. สัญญาณ Wifi ค่อนข้างดีและทั่วถึง ยกเว้นห้องพักครูบางห้องที่การ กระจายสัญญาณ Wifi เข้าไม่ถึง	1.06
7. สถานที่เก่าแก่ ไม่ทันสมัย	1.06
รวม	61.70
รวมทุกด้าน	100.00

จากตาราง 4.18 พบว่า อาจารย์ผู้สอนให้ทัศนคติที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แบ่งได้เป็นข้อดีและข้อเสีย ดังนี้

ทัศนคติที่ดี พบว่า “สถานที่ตั้งอยู่กลางเมือง ทำให้นักศึกษาหาซื้อวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน ได้ง่ายและสะดวก และอยู่ใกล้แหล่งความรู้ เช่น หอสมุดแห่งชาติ สามารถค้นหาความรู้ได้สะดวก” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.32 เป็นลำดับที่ 1 ต่อมาลำดับที่ 2 คือ “พื้นที่ที่มีอยู่จำกัด ทำให้รู้สึกอึดอัด สะดวกในการเดินทางระหว่างอาคารเรียน” คิดเป็นร้อยละ 4.26 และลำดับที่ 3 คือ “มีหลักสูตรที่รองรับความต้องการของผู้เรียน เช่น ปริญญาตรี 4 ปี ปริญญาตรี (เทียบโอน)” “มีหลักสูตรความร่วมมือกับสถานประกอบการ เป็นการสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับนักศึกษาได้มากขึ้น” “มีการเรียนรู้ควบคู่กับการฝึกปฏิบัติ และการนำไปประยุกต์ในสถานการณ์จริง ผ่านการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา และการฝึกงานในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง” “มีบุคลากรที่มีความพร้อมด้านคุณวุฒิและประสบการณ์ มีความพร้อมที่จะถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ของผู้สอนสู่นักศึกษาได้อย่างเต็มที่” และ “มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้นักศึกษาเกิด

การพัฒนาร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่อง ผ่านการจัดกิจกรรมตามฐานชั้นปี (Year Base)” คิดเป็นร้อยละ 1.06

ทัศนคติที่ไม่ดี พบว่า “มีการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จำเป็นในการเรียน แต่บางคณะยังขาดคุณภาพ ความทันสมัย และยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการเรียนการสอนในแต่ละสาขาวิชา” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.34 เป็นลำดับที่ 1 ต่อมาลำดับที่ 2 คือ “พื้นที่แคบ ที่จอดรถมีน้อย” คิดเป็นร้อยละ 20.21 และลำดับที่ 3 คือ “ไม่มีพื้นที่ให้นักศึกษาพักผ่อน ทำงาน และทำกิจกรรมนันทนาการต่างๆ” คิดเป็นร้อยละ 13.83

ตาราง 4.19 ร้อยละของอาจารย์ผู้สอนที่ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกเป็นรายชื่อและรายด้าน (N = 70)

ข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยฯ	ร้อยละ (%)
ด้านการบริหารจัดการ	
1. ควรสร้างภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น	12.24
2. การให้ทุนการศึกษา และมีเงื่อนไขที่น่าสนใจ	10.20
3. ควรประชาสัมพันธ์ความชัดเจนของหลักสูตร และคำอธิบายรายวิชา ให้นักศึกษาเข้าใจ เพื่อให้ตรงกับความต้องการและความถนัดของนักศึกษา	6.12
4. เพิ่มมาตรฐานการคัดเลือกนักศึกษา ให้เหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษา และมีหลักสูตรชัดเจน	6.12
5. ควรสำรวจความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อให้บัณฑิตมีงานทำ	4.08
6. วิชาในหลักสูตรควรเน้นปฏิบัติมากกว่าเนื้อหา	4.08
7. ควรมีระบบการเตรียมความพร้อมก่อนเปิดภาคการศึกษา	4.08
8. ควรมีการประชุมผู้ปกครอง เพื่อรับทราบปัญหาของนักศึกษา	4.08
9. ช่วยเหลือนักศึกษาด้านการเงิน เช่น กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา	4.08
10. จัดทำ SWOT ทุกหลักสูตร เพื่อปรับปรุงและพัฒนามหาวิทยาลัย	2.04
11. ควรพัฒนาระบบอาจารย์	2.04
12. ควรเพิ่มความชัดเจนของเนื้อหาการเรียนในแต่ละสาขาวิชา โดยไม่ให้มีความเหลื่อมล้ำกับสาขาอื่นที่ใกล้เคียง เนื่องจากบางสาขาวิชายังมีความซ้ำซ้อนกัน	2.04

ตาราง 4.19 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยฯ	ร้อยละ (%)
ด้านการบริหารจัดการ (ต่อ)	
13. ควรเปลี่ยนรูปแบบวิธีการสอนในบางวิชาที่ต้องฝึกปฏิบัติ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถทำได้จริง	2.04
14. ควรมีบัณฑิตวิทยาลัย สำนักสหกิจศึกษา เพื่อรองรับการจัดการที่จะ เกิดขึ้นในอนาคต	2.04
15. ห้องสมุดในมหาวิทยาลัย ไม่ใช่ใช้เฉพาะสำหรับอ่านหนังสือ แต่สามารถ ใช้สำหรับการเรียนรู้จากช่องทางอื่นๆ ด้วย	2.04
16. จัดชมรม หรือ ชุมนุมตามที่นักศึกษาสนใจ	2.04
17. ควรมีการสัมภาษณ์นักศึกษาถึงสภาพคล่องทางการเงินของครอบครัวที่ และระบุให้นักศึกษาได้ทราบถึงความจำเป็นที่ต้องใช้ค่าใช้จ่ายระหว่างเรียน	2.04
18. แจกกฎระเบียบการเรียน และข้อควรปฏิบัติ ให้นักศึกษาทราบ	
19. ควรวางแผนระบบการจัดการเรียนการสอนใหม่	2.04
20. มหาวิทยาลัยควรออกกฎ ระเบียบ ห้ามสูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัยเด็ดขาด	2.04
21. ทำให้นักศึกษามีความผูกพันกับมหาวิทยาลัยและสาขาวิชาที่สังกัด โดย ผ่านกิจกรรมที่นักศึกษาสมัครใจ	2.04
รวม	67.35
ด้านอาจารย์ผู้สอน	
1. อาจารย์ผู้สอนควรเน้นความสำคัญของทักษะนอกห้องเรียน ลดการ บรรยายแบบอ่านตามสไลด์ที่เตรียมการสอนมา	10.20
รวม	10.20
ด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา	
1. ควรปรับภูมิทัศน์ให้สถานศึกษา มีความสะอาด น่าสนใจ และน่าอยู่ มากกว่านี้	16.33
2. วัฒนธรรมองค์กร นักศึกษาไม่เคารพอาจารย์นอกสาขา แต่เคารพรุ่นพี่	6.12
รวม	22.45
รวมทุกด้าน	100.00

จากตาราง 4.19 พบว่า มีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ให้ข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 70 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในด้านต่างๆ ต่อไปนี้

ด้านการบริหารจัดการ มีความคิดเห็นภาพรวมร้อยละ 67.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ส่วนใหญ่ให้คำตอบ “ควรสร้างภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.24 ลำดับที่ 2 คือ “การให้ทุนการศึกษา และมีเงื่อนไขที่น่าสนใจ” คิดเป็นร้อยละ 10.20 และลำดับที่ 3 คือ “ควรประชาสัมพันธ์ความชัดเจนของหลักสูตร และคำอธิบายรายวิชาให้นักศึกษาเข้าใจ เพื่อให้ตรงกับความต้องการและความถนัดของนักศึกษา” และ “เพิ่มมาตรฐานการคัดเลือกนักศึกษา ให้เหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษา และมีหลักสูตรชัดเจน” คิดเป็นร้อยละ 6.12

ด้านอาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นภาพรวมร้อยละ 10.20 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีผู้ให้ข้อเสนอแนะเพียงข้อเดียว คือ “อาจารย์ผู้สอนควรเน้นความสำคัญของทักษะนอกห้องเรียนลดการบรรยายแบบอ่านตามสไลด์ที่เตรียมการสอนมา” คิดเป็นร้อยละ 10.20

ด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา มีความคิดเห็นภาพรวมร้อยละ 22.45 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ส่วนใหญ่ให้คำตอบ “ควรปรับภูมิทัศน์ให้สถานศึกษา มีความสะอาด น่าสนใจ และน่าอยู่มากกว่านี้” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.33 และลำดับที่ 2 คือ “วัฒนธรรมองค์กร นักศึกษาไม่ควรพ้ออาจารย์นอกสาขา แต่เคารพรุ่นพี่” คิดเป็นร้อยละ 6.12

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีการศึกษา 2557” มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีการศึกษา 2557 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับการออกกลางคันของนักศึกษา ประจำปีการศึกษา 2557 และ 3) หาแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้สอดคล้องกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงในอนาคต เป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการบริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อการได้เปรียบในการแข่งขันในอนาคต

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยและเก็บข้อมูล คือ นักศึกษาที่ออกกลางคันของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 1,176 คน (ข้อมูลจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ณ วันที่ 31 มีนาคม 2558) รวมถึงอาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 584 คน (ข้อมูลจากกองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ณ วันที่ 31 มีนาคม 2558)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ คือ นักศึกษาที่ออกกลางคันของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 360 คน และอาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 70 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสัมภาษณ์ (Interviews) โดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2557 – 30 กันยายน 2558 รวมระยะเวลา 1 ปี ซึ่งได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ชุด คือ

1. การศึกษาข้อมูลเอกสาร (documentary research) เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลนักศึกษาที่ได้จากสำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน และข้อมูลบุคลากรสายสอนจากกองบริหารงานบุคคล

2. การเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ (Interviews) แบบสัมภาษณ์เป็นแบบมาตรฐาน (Structured or Standardized Interviews) โดยผู้สัมภาษณ์กำหนดประเด็นคำถามเรื่องที่ทำวิจัย หรือข้อมูลที่ต้องการไว้ล่วงหน้า แบ่งออกเป็น 2 ชุด ได้แก่

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1 สัมภาษณ์นักศึกษาที่ออกกลางคันของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 สาเหตุการออกกลางคันของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 3 การศึกษาในปัจจุบันของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 4 ทักษะและข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา

ตอนที่ 3 ทักษะและข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

5.1 สรุปผลการวิเคราะห์จากการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาออกกกลางคัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 1,176 คน สรุปผลการวิเคราะห์ที่ได้ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีการศึกษา 2557

ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาพันสภาพ จำนวน 636 คน คิดเป็นร้อยละ 54.08 รองลงมา คือ ถูกถอนสภาพ จำนวน 379 คน คิดเป็นร้อยละ 32.23 และลาออก จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 13.69 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 686 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 และเพศชาย จำนวน 490 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 ภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล จำนวน 879 คน คิดเป็นร้อยละ 74.74 และอยู่ในต่างจังหวัด จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 25.26 สถานภาพของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 850 คน คิดเป็นร้อยละ 72.28 รองลงมา คือ หย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 21.85 และบิดา/มารดาถึงแก่กรรม จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 5.87 ตามลำดับ บิดามารดา/ผู้อุปการะ ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง จำนวน 577 คน คิดเป็นร้อยละ 49.06 รองลงมา คือ พนักงานหน่วยงานเอกชน จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 13.61 ราชการ จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 13.19 อื่นๆ อาทิ เกษตรกรรม ประมง จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 11.56 รัฐวิสาหกิจ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 4.93 พนักงานหน่วยงานราชการ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25 และไม่มีเงินได้ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 3.40 ตามลำดับ บิดามารดา/ผู้อุปการะมีรายได้น้อยกว่า 150,000 บาทต่อปี จำนวน 463 คน คิดเป็นร้อยละ 39.37 รองลงมา คือ มีรายได้มากกว่า 300,000 บาทต่อปี จำนวน 351 คน คิดเป็นร้อยละ 29.85 มีรายได้ 150,000 – 300,000 บาทต่อปี จำนวน 304 คน คิดเป็นร้อยละ 25.85 และไม่มีรายได้ จำนวน 304 คน คิดเป็นร้อยละ 25.85 ตามลำดับ

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 ด้วยการทดสอบความเป็นอิสระต่อกันของสองตัวแปร (Chi-square test)

1) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิฐานะกับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 พบว่า ภูมิฐานะมีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของบิดามารดากับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 พบว่า สถานภาพของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557

4) ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพบิดามารดา/ผู้อุปการะ กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 พบว่าอาชีพบิดามารดา/ผู้อุปการะ มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5) ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้บิดามารดา/ผู้อุปการะ กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 พบว่า รายได้บิดามารดา/ผู้อุปการะ มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 สรุปผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์นักศึกษานอกกลางคัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 และอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

5.2.1 การสัมภาษณ์นักศึกษานอกกลางคัน ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 360 คน

1) ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 53.89 และเพศหญิง จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 46.11

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 รองลงมา คือ คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 25.56 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.72

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.89 คณะอุตสาหกรรม
สิ่งทอและออกแบบแฟชั่น จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.94 คณะสถาปัตยกรรมและ
การออกแบบ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.94 คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน จำนวน 22 คน
คิดเป็นร้อยละ 6.11 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.44 และ
คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.89

ส่วนใหญ่ออกกกลางคั่นขณะศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ
73.68 รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 28 คน คิดเป็น
ร้อยละ 7.89 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

นักศึกษากาปกติ จำนวน 338 คน คิดเป็นร้อยละ 93.89 และภาคสมทบ จำนวน
22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.11

ภูมิลำเนา ส่วนใหญ่อยู่จังหวัดกรุงเทพฯ และปริมณฑล จำนวน 303 คน
คิดเป็นร้อยละ 84.17 และอยู่ต่างจังหวัด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 15.83

สถานภาพของบิดามารดา อยู่ด้วยกัน จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 79.17
รองลงมา คือ หย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และบิดา/มารดาถึงแก่
กรรม จำนวน 30 คนคิดเป็นร้อยละ 8.33 ตามลำดับ

อาชีพบิดามารดา/ผู้อุปการะ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง จำนวน 156 คน คิดเป็น
ร้อยละ 35.00 รองลงมา คือ หน่วยงานราชการ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 หน่วยงาน
เอกชนจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 ไม่มีเงินได้ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50
รัฐวิสาหกิจ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และอื่นๆ อาทิ เกษตรกร จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อย
ละ 4.17 ตามลำดับ

รายได้บิดามารดา/ผู้อุปการะ ส่วนใหญ่มีรายได้มากกว่า 300,000 บาทต่อปี
จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 48.06 รองลงมา คือ มีรายได้ 150,000 - 300,000 บาทต่อปี จำนวน
120 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 มีรายได้น้อยกว่า 150,000 บาทต่อปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ
11.11 และไม่มีรายได้ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ตามลำดับ

2) สาเหตุการออกกกลางคั่นของนักศึกษา

ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาพันสภาพ จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 54.17 รองลงมา
คือ ถอนสภาพ จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 32.22 และลาออก จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ
13.61 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาที่พ้นสภาพ จำนวน 195 คน

ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาส่วนใหญ่ คือ ด้านผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 94.36 รองลงมา คือ ด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 5.64 ด้านการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 0.00 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัย กำหนด” มีค่าความถี่มากที่สุด (จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 76.92) ส่วน “มีปัญหาเรื่อง ค่าใช้จ่ายในการเรียน” มีค่าความถี่น้อยที่สุด (จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.64)

2. นักศึกษาที่ถูกถอนสภาพ จำนวน 116 คน

ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาถูกถอนสภาพจากการเป็นนักศึกษาส่วนใหญ่ คือ ด้านผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 62.93 รองลงมา คือ ด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา คิดเป็น ร้อยละ 18.97 ด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 18.10 และด้านการสอน คิดเป็นร้อยละ 0.00 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “การสอบเผื่อเลือกไว้ แล้วติดมหาวิทยาลัยอื่น จึง ไม่ได้ลงทะเบียนเรียน” มีค่าความถี่มากที่สุด (จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 25.86) ส่วน “ปัญหา ด้านสุขภาพ” “ตั้งครุภ” “ติดทหาร” และ “ไม่ชอบงาน/หัวหน้างานของบริษัทที่อยู่ภายใต้ ข้อตกลงโครงการสหกิจศึกษา” มีค่าความถี่น้อยที่สุด (จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.86)

3. นักศึกษาที่ลาออก จำนวน 49 คน

ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาลาออกจากการเป็นนักศึกษาส่วนใหญ่ คือ ด้านผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 65.31 รองลงมา คือ ด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 16.32 ด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 14.29 และด้านการสอน คิดเป็นร้อยละ 4.08 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “สอบเผื่อเลือกไว้ แล้วติดมหาวิทยาลัยอื่น” มีค่าความถี่มากที่สุด (จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 25.86) ส่วน “วุฒิการศึกษาที่จบมาได้ล่าช้า” “ไม่ชอบงานที่ได้รับมอบหมายภายใต้ข้อตกลงโควตาที่รับเข้า” “มีปัญหาด้านสุขภาพ” “ไม่ชอบ สังคมของมหาวิทยาลัยที่ส่วนใหญ่มีแต่เด็กที่จบจากสายอาชีพ สายช่าง ครอบครัวเป็นห่วง” “ต้อง ดูแลบิดามารดา เนื่องจากบิดามารดามีปัญหาด้านสุขภาพ และอายุมาก” “บิดามารดาให้ทำงาน ประจำ” “อาจารย์ผู้สอนบางท่านถ่ายทอดความรู้ไม่ดี” “อาจารย์ผู้สอนบางท่านมีวิธีการสอน ไม่น่าสนใจ สอนตาม PowerPoint” “ต้องเดินทางไปเรียนหลายศูนย์” “นักศึกษาทะเลาะวิวาท/ไม่ถูกกัน

ทั้งคณะเดียวกันและต่างคณะ” “มีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน” และ “สวัสดิการสำหรับคนพิการมีน้อย เมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น” มีค่าความถี่น้อยที่สุด (จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.04)

3) มหาวิทยาลัยปัจจุบันที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่

ส่วนใหญ่เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 28.70 รองลงมา คือ ไม่ได้ศึกษาต่อ ซึ่งรวมผู้ที่รอเกณฑ์ทหารและผู้เข้าอุปสมบท คิดเป็นร้อยละ 26.96 มหาวิทยาลัยเอกชน คิดเป็นร้อยละ 20.00 มหาวิทยาลัยของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 13.91 มหาวิทยาลัยเปิด คิดเป็นร้อยละ 9.57 และอื่นๆ อาทิ เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เนื่องจากผู้เรียนจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และรู้สึกว่ายกระดับปริญญาตรีไม่ไหว คิดเป็นร้อยละ 0.87

4) สาขาวิชาที่เลือกศึกษามหาวิทยาลัยแห่งใหม่ ตรงกับสาขาวิชาที่เลือกศึกษาที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ส่วนใหญ่เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยแห่งใหม่ โดยเลือกสาขาวิชาเดิมที่เคยศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คิดเป็นร้อยละ 52.50 และเลือกเรียนสาขาวิชาใหม่ คิดเป็นร้อยละ 47.50

5) ทศนคติที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาออกกกลางคัน จำนวน 360 คน มีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ในส่วนของทศนคติที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 43.06 ซึ่งคำตอบแบ่งออกเป็นข้อดีและข้อเสีย ดังนี้

ข้อดี ส่วนใหญ่ให้ทศนคติว่า “สภาพแวดล้อมดี ร่มรื่น” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.18 เป็นลำดับที่ 1 ต่อมาลำดับที่ 2 คือ “สาขาวิชามีให้เลือกเรียนหลายสาขา” คิดเป็นร้อยละ 11.35 และลำดับที่ 3 คือ “อาจารย์ผู้สอนมีประสบการณ์ สอนดี เข้าใจง่าย” คิดเป็นร้อยละ 10.64

ข้อเสีย ส่วนใหญ่ให้ทศนคติว่า “ไม่มีพื้นที่ให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมต่างๆ” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.77 เป็นลำดับที่ 1 ต่อมาลำดับที่ 2 คือ “พื้นที่แคบ ที่จอดรถมีน้อย” คิดเป็นร้อยละ 9.93 และลำดับที่ 3 คือ “อาจารย์เข้าสอนไม่ตรงเวลา” คิดเป็นร้อยละ 7.80

6) ข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาออกกกลางคัน จำนวน 360 คน มีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ในส่วนของข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 144 คน คิดเป็น

ร้อยละ 40.00 พบว่า ส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่า “ควรมีพื้นที่สำหรับให้นักศึกษาสามารถอ่านหนังสือหรือทำกิจกรรมอื่นๆ ได้มากกว่านี้” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.42 เป็นลำดับที่ 1 ต่อมา ลำดับที่ 2 คือ “ควรมีห้องปฏิบัติการเพิ่มขึ้น” คิดเป็นร้อยละ 16.13 และลำดับที่ 3 คือ “ควรแก้ไขปัญหาเรื่องนักศึกษาที่ไม่ถูกกันระหว่างคณะ” คิดเป็นร้อยละ 12.90

5.2.2 การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน จำนวน 70 คน

1) ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนใหญ่สังกัดคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 27.15 รองลงมา คือ คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 คณะสถาปัตยกรรมและการออกแบบ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 และคณะศิลปศาสตร์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 ประสบการณ์การทำงาน 6 – 15 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 24.29 ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 25 ปี ขึ้นไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 และประสบการณ์การทำงาน 16 – 25 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 18.57 ตามลำดับ

2) ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคัน

อาจารย์ผู้สอนให้ข้อคิดเห็นในเรื่องปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคันส่วนใหญ่ คือ ด้านผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมา คือ ด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 17.71 ด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 17.71 และด้านการสอน คิดเป็นร้อยละ 0.00 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.00 เป็นลำดับที่ 1 ต่อมาลำดับที่ 2 คือ “สาขาที่เรียนไม่ตรงกับความชอบและความถนัดของตนเอง” คิดเป็นร้อยละ 20.83 และลำดับที่ 3 คือ “รายได้ครอบครัวไม่เพียงพอ หรือนักศึกษามีภาระที่ต้องช่วยเหลือ/แบ่งเบาภาระงานของครอบครัว” คิดเป็นร้อยละ 8.33

3) ทศนคติที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ข้อดี พบว่า ส่วนใหญ่ให้ทัศนคติว่า “สถานที่ตั้งอยู่กลางเมือง ทำให้นักศึกษาหาซื้อวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน ได้ง่ายและสะดวก และอยู่ใกล้แหล่งความรู้ เช่น หอสมุดแห่งชาติ สามารถค้นหาความรู้ได้สะดวก” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.32 เป็นลำดับที่ 1 ต่อมาลำดับที่ 2 คือ “พื้นที่ที่มีอยู่จำกัด ทำให้อุปกรณ์ขาดแคลน สะดวกในการเดินทางระหว่างอาคารเรียน” คิดเป็นร้อยละ 4.26 และลำดับที่ 3 คือ “มีหลักสูตรที่รองรับความต้องการของผู้เรียน เช่น ปริญญาตรี 4 ปี ปริญญาตรี (เทียบโอน)” “มีหลักสูตรความร่วมมือกับสถานประกอบการ เป็นการสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับนักศึกษาได้มากขึ้น” “มีการเรียนรู้ควบคู่กับการฝึกปฏิบัติ และการนำไปประยุกต์ในสถานการณ์จริง ผ่านการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา และการฝึกงานในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง” “มีบุคลากรที่มีความพร้อมด้านคุณวุฒิและประสบการณ์ มีความพร้อมที่จะถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ของผู้สอนสู่นักศึกษาได้อย่างเต็มที่” และ “มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่อง ผ่านการจัดกิจกรรมตามฐานชั้นปี (Year Base)” คิดเป็นร้อยละ 1.06

ข้อเสีย พบว่า ส่วนใหญ่ให้ทัศนคติว่า “มีการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จำเป็นในการเรียน แต่บางคณะยังขาดคุณภาพ ความทันสมัย และยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการเรียนการสอนในแต่ละสาขาวิชา” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.34 เป็นลำดับที่ 1 ต่อมาลำดับที่ 2 คือ “พื้นที่แคบ ที่จอดรถมีน้อย” คิดเป็นร้อยละ 20.21 และลำดับที่ 3 คือ “ไม่มีพื้นที่ให้นักศึกษาพักผ่อน ทำงาน และทำกิจกรรมนันทนาการต่างๆ” คิดเป็นร้อยละ 13.83

4) ข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่า “ควรปรับปรุงให้สถานศึกษา มีความสะอาด น่าสนใจ และน่าอยู่มากกว่านี้” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.33 เป็นลำดับที่ 1 ต่อมาลำดับที่ 2 คือ “ควรสร้างภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น” คิดเป็นร้อยละ 12.24 และลำดับที่ 3 คือ “การให้ทุนการศึกษา และมีเงื่อนไขที่น่าสนใจ” คิดเป็นร้อยละ 10.20

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีการศึกษา 2557” ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัยดังนี้

5.3.1 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการศึกษปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีการศึกษา 2557

ผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์นักศึกษา พบว่า การออกกลางคันของนักศึกษา จากการพักผ่อน ภูมิกอนสภาพ หรือลาออก ล้วนมีสาเหตุส่วนใหญ่มาจากด้านตัวผู้เรียน รองลงมาคือ ด้านครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา และด้านผู้สอน ตามลำดับ

1) ด้านผู้เรียน โดยรวม พบว่า ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด เป็นปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคันมากที่สุด ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่นักศึกษามี ผลการเรียนต่ำนั้น อาจเนื่องจากนักศึกษาสาขาที่เรียนไม่ตรงกับความชอบและความถนัดของตนเอง แบ่งเวลาเรียนไม่เหมาะสม ขาดเรียนเป็นประจำซึ่งอาจเกิดจากการที่ต้องทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย ปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลให้นักศึกษาไม่ตั้งใจเรียน เรียนไม่ทันเพื่อน เรียนไม่รู้เรื่อง ซึ่งเมื่อผลการ สอบออกมาอาจไม่ถึงเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด อีกทั้งการขาดเรียนเป็นประจำนั้น จะทำให้ เวลาเรียนไม่ครบตามที่กำหนดในระเบียบการประเมินผลของมหาวิทยาลัย จึงทำให้ไม่มีสิทธิ์สอบ ในรายวิชานั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ **อุไรรัตน์า โพธิ์แก้ว (2539 : บทคัดย่อ)** ที่พบว่า สาเหตุสำคัญของการออกกลางคันของนักศึกษาศิลปหัตถกรรมระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ คือ ความรู้พื้นฐานไม่เพียงพอ แบ่งเวลาไม่เหมาะสม และขาดเรียนบ่อย นักจิตวิทยา มีความเชื่อว่า ตัวแปรหนึ่งที่เป็นสาเหตุต่อการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา คือ สติปัญญา และสติปัญญาที่แตกต่างกันเกิดจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม โดยเชื่อว่าสติปัญญาเป็น องค์ประกอบภายในที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และส่งผลโดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้ที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีส่วนใหญ่จะเรียนจบหลักสูตร ส่วนผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมี แนวโน้มออกจากสถานศึกษาก่อนจบหลักสูตร สอดคล้องกับผลการวิจัยของ **Dulniak, Denis Joseph (1982 : 3455 A – 3456 A)** ที่พบว่า ผู้เรียนที่ไม่ได้เตรียมความพร้อมที่ดีในการเรียนทำให้ผลการเรียน ไม่ผ่านหรือสอบตกจนเกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากเรียนจะมีอัตราการออกกลางคันสูงกว่าปกติ สอดคล้องกับ **พูนศักดิ์ อติชาติ (2536 : บทคัดย่อ)** เรื่อง การศึกษาสาเหตุในการออกกลางคัน ของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ที่พบว่า สาเหตุ การออกกลางคันที่สำคัญที่สุดคือ ภูมิหลังส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษา โดยเฉพาะการขาดเรียน

ไม่มีเวลาเพราะต้องไปประกอบอาชีพ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Abshire, Allison Joseph (1972 : 2248 A) ที่พบว่า ปัญหาสำคัญประการหนึ่งของการออกกลางคัน คือ นักเรียน นักศึกษาขาดความรับผิดชอบไม่สนใจเรียนและไม่เห็นประโยชน์ของการเรียน

2) ด้านครอบครัว เป็นปัจจัยรองลงมาที่ทำให้ให้นักศึกษาออกกลางคัน เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า การมีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียน เป็นปัจจัยที่สูงที่สุด ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่ครอบครัวของนักศึกษามีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียน อาจเนื่องมาจากฐานะครอบครัวยากจน หรือบิดามารดาป่วยหนัก ต้องใช้จ่ายเงินค่าอนุปริญญา นักศึกษาจึงจำเป็นต้องออกจากการเรียน เพื่อดูแลบิดามารดา และหาอาชีพเสริมทำเพื่อให้มีรายได้มาช่วยเหลือครอบครัว สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Abshire, Allison Joseph (1972 : 2248-A) ได้ศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาโรงเรียนเทคนิคอาชีพตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากสภาพครอบครัว เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาต่ำ สุขภาพของคนในครอบครัวไม่ดี ต้องออกจากสถานศึกษาเพื่อไปประกอบอาชีพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ **สิงห์ จินพงษ์ (2550 : บทคัดย่อ)** ได้ศึกษาการออกกลางคันของนักเรียนโรงเรียนสามัคคีพัฒนา อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนออกกลางคันมากที่สุด คือ มีฐานะยากจน จึงต้องไปประกอบอาชีพหารายได้ ช่วยเหลือครอบครัว สอดคล้องกับผลการวิจัยของ **ชนบ เพชรซ้อน (2540 : บทคัดย่อ)** เรื่องการออกกลางคันของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคสีจิ่งหวัดภาคใต้ ที่พบว่า นักเรียน นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์มีภาวะความรับผิดชอบต้องช่วยเหลือครอบครัว และพ่อแม่ ผู้ปกครองไม่สนับสนุนการศึกษาเล่าเรียนเป็นสาเหตุให้ต้องออกกลางคัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ **อุไรรัตน์ โพธิ์แก้ว (2539 : บทคัดย่อ)** ได้ศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา สาขาศิลปหัตถกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตการศึกษา 6 พบว่า ครอบครัวที่มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการสนับสนุนการเรียน พ่อแม่ผู้ปกครอง ไม่เอาใจใส่และต้องการให้บุตรหลานช่วยงานของครอบครัว เป็นสาเหตุของการออกกลางคัน

3) ด้านสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา โดยรวม จากผลการวิจัยสังเกตได้ว่า แม้ว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจะมีพื้นที่ที่คับแคบ ห้องเรียนหรือ เครื่องมือ อุปกรณ์บางอย่างที่ใช้ในเรียนอาจจะยังไม่เพียงพอหรือไม่ทันสมัย และสิ่งอำนวยความสะดวกมีน้อย และมุมพักผ่อนหรือมุมที่ให้นักศึกษาทำกิจกรรมต่างๆ มีน้อย ก็ตาม แต่สิ่งเหล่านี้ก็เป็นเพียงทัศนคติและข้อเสนอแนะที่ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เสนอความคิดเห็นเพื่อนำไปพัฒนา

มหาวิทยาลัยเท่านั้น ยังไม่ใช่ประเด็นปัจจัยที่จะทำให้ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครต้องออกกลางคันแต่อย่างใด ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ **ดิเรก สุวรรณฤทธิ์ (2535 : บทคัดย่อ)** เรื่อง การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ ที่พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษาได้แก่ วัสดุฝึกงาน เครื่องมือ อุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ ห้องเรียน สถานที่ฝึกงานก็ไม่เหมาะสมทันสมัย ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ **เอกบุตร อยู่สุข (2549 : 105-106)** เรื่อง การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ ที่พบว่า สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาเป็นสาเหตุของการออกกลางคันในระดับปานกลาง โดยเฉพาะการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่เพียงพอ สถานที่คับแคบโรงอาหาร โรงฝึกงาน การบริการน้ำดื่ม สถานที่พักผ่อน

แต่ผลการวิจัยกลับพบว่า ปัจจัยที่ทำให้ นักศึกษาออกกลางคันมากที่สุด คือ นักศึกษาทะเลาะวิวาท/ไม่ถูกกัน ทั้งคณะเดียวกันและต่างคณะ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า น่าจะเกิดจากระบบรุ่นพี่รุ่นน้อง การรับน้อง ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกกดดัน อึดอัดใจ และไม่พอใจกัน หรือ อาจจะมีความขัดแย้งกันระหว่างกลุ่มเพื่อน สอดคล้องกับ **ทิพย์วรรณ กิตติพร (2550)** กล่าวว่า วิทยุรุ่นคือวิทยุหัวเดียวหัวต่อหรือวิทยุอายุบูแคม ซึ่งหมายถึงมี ความผันผวนทางอารมณ์ ไม่มีความมั่นคงทาง อารมณ์มักเป็นอารมณ์ที่รุนแรง มีความกดดันสูง ทำให้วิทยุรุ่นประสบความยุ่งยากเพราะเป็นช่วงที่มีความสับสนทางด้านจิตใจมากที่สุดมากกว่าวิทยุอื่นๆ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ **ธนวัฒน์ อัยวรรณ (2549)** พบว่าด้านที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ ด้านตัวนักเรียนเอง (= 3.25) ซึ่งอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ คักดีศรีของนักเรียน รองลงมา คือการถูกขู่ข่มขู่จากฝ่ายคู่อริ และการคิกคะนองของนักเรียน สอดคล้องกับ **สุดาพร สินประสงค์ (2550)** ที่พบว่า สาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา ระดับอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านสาเหตุจากตนเอง ในภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า สาเหตุการทะเลาะวิวาท ด้านสาเหตุจากตนเองที่มีระดับความเห็นมากที่สุด คือ 1) การเปลี่ยนแปลงทางสภาพร่างกายและจิตใจ 2) นักเรียน นักศึกษา ต้องการสร้างจุดเด่นและการยอมรับในหมู่เพื่อนฝูง 3) ความคึกคะนองของ นักเรียน นักศึกษาเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ **เชาวรัตน์ เมืองแมน (2550 : 98-100)** ได้ศึกษาสาเหตุสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานี พบว่าสภาพแวดล้อมด้านสังคมส่วนใหญ่มีปัญหาเกิดจากการคบเพื่อน กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อเด็กมากทั้งด้านพฤติกรรมและการเรียน นักเรียนมักจะเลือกคบเพื่อนที่มีรสนิยมเดียวกัน ทัศนคติคล้ายกัน

รวมทั้งฐานะด้วย เพราะลักษณะที่ใกล้เคียงกัน จะทำให้มีความคิดเห็นในแนวเดียวกัน ทำให้ความสัมพันธ์ในกลุ่มเป็นไปด้วยดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ **ภุมริน บุญทวี (2548 : บทคัดย่อ)** เรื่อง ปัจจัยทางด้านครอบครัวและพฤติกรรมทางสังคมที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาโรงเรียนอาชีวะเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ ที่พบว่า พฤติกรรมทางสังคมที่แสดงออกในกลุ่มเพื่อน เช่น การเที่ยวกลางคืน คบเพื่อนต่างเพศ การแต่งกาย ลักษณะเฉพาะกลุ่ม การทะเลาะวิวาท พฤติกรรมเหล่านี้ทำให้นักเรียนนักศึกษาต้องออกกลางคัน

4) ด้านผู้สอน จากผลการวิจัย พบว่า เป็นปัจจัยที่น้อยที่สุดที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ด้านการสอนสูง จะมีเทคนิคและวิธีการสอนต่างๆ ที่ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียน อีกทั้งอาจารย์ผู้สอนที่มีความสัมพันธ์ภาพที่ดีกับนักเรียน จะเป็นที่เคารพรักของนักศึกษา แต่ในทางตรงกันข้ามอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ด้านการสอนน้อย อาจจะทำให้พฤติกรรมการสอนไม่เป็นที่ชื่นชอบของนักศึกษา

5.3.1 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับการออกกลางคันของนักศึกษา ประจำปีการศึกษา 2557

ผลการวิเคราะห์จากการเก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาที่ออกกลางคันของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 1,176 คน (ข้อมูลจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ณ วันที่ 31 มีนาคม 2558) พบว่า เพศ ภูมิลำเนา อาชีพบิดามารดา/ผู้อุปการะ และรายได้บิดามารดา/ผู้อุปการะ มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษา ประจำปีการศึกษา 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ **เซาวนิ แก้วมโน และอานันตยา ศรีสมบัติ (2552)** ที่ศึกษาสภาพการออกกลางคันของนักศึกษาใหม่ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ระหว่างปีการศึกษา 2551-2554 พบว่า สาเหตุการออกกลางคันมีความสัมพันธ์กับเพศ หลักสูตร ปีที่เข้าศึกษา และผลการเรียน จากสถาบันการศึกษาเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนสถานภาพของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษากำลังเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น จะมีสภาพร่างกายเจริญเติบโตเต็มที่ มีอารมณ์และความมั่นคงทางจิตใจ และจะเข้าสู่การบรรลุวุฒิภาวะโดยสมบูรณ์ ซึ่งทำให้มีความเข้าใจ และยอมรับเกี่ยวกับสถานภาพของบิดามารดา จึงส่งผลให้ไม่มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษาได้

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

- 1) มหาวิทยาลัยควรสร้างภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น
- 2) มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้นักศึกษามีรายได้ระหว่างเรียน เพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้แก่นักศึกษา ลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง
- 3) มหาวิทยาลัยควรจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้รับคำปรึกษา และชี้แนะแนวทางแก้ไขปัญหาที่นักศึกษาเผชิญได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม
- 4) มหาวิทยาลัยควรจัดหาทุนการศึกษาให้มากขึ้นและเหมาะสมตามความจำเป็นของนักศึกษา เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์
- 5) มหาวิทยาลัยควรปรับปรุงและพัฒนาอาคารสถานที่ พื้นที่ เพื่อรองรับการจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมของนักศึกษา
- 6) มหาวิทยาลัยควรจัดหาและปรับปรุงครุภัณฑ์และวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น เพื่อใช้ในการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ให้เพียงพอและมีคุณภาพต่อการใช้งาน
- 7) มหาวิทยาลัยควรจัดการศึกษาเน้นการปฏิบัติจริง ซึ่งจะทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรงจากการเผชิญสถานการณ์จริงและการแก้ปัญหา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการกระทำ ผึกคิด ผึกลงมือทำ ผึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ ผึกการแก้ปัญหาด้วยตนเอง และผึกทักษะการแสวงหาความรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรทำวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเน้นการลงมือปฏิบัติจริง และสามารถสร้างรายได้ระหว่างการเรียนให้กับนักศึกษา
- 2) ควรทำวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต
- 3) ควรทำวิจัยเรื่องการสร้างกลยุทธ์การตลาดให้มหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

บรรณานุกรม

กฤษณา ศักดิ์ศรี. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น, 2530.

กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา. "การจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มุมมองจากหน่วยปฏิบัติ," 30 มีนาคม 2550. <<http://www.nidambe11.net/ekonomiz/2007q1/2007march30p6.htm>>
12 กุมภาพันธ์ 2553.

ชนบ เพชรซ้อน. (2540). **การออกกลางคันของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิค
สี่จังหวัดภาคใต้**. วิทยานิพนธ์, คุรุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าธนบุรี.

งานวิจัยสถาบันและสารสนเทศ กองนโยบายและแผน. (2554) **รายงานสถิติการศึกษา
ประจำปีการศึกษา 2554**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

_____. (2555) **รายงานสถิติการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2555**. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

_____. (2556) **รายงานสถิติการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2556**. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

_____. (2557) **รายงานสถิติการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2557**. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

จรัญ ยินยอม. (2552). **การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา**. วิทยานิพนธ์, ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

ชาญ สุขเสวบัณฑิต. (2546). **การศึกษาปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนระบบทวิภาคี
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พ.ศ. 2538 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
สังกัดกรมอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี**. วิทยานิพนธ์, คุรุศาสตรมหาบัณฑิต,
สถาบันราชภัฏพระนคร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เซวาร์ตน์ เมื่องแมน. (2550). **การศึกษาสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานี**. วิทยานิพนธ์, คุรุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ณัฐฐาภรณ์ ไส้กันทัต. (2557). พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง กรณีศึกษาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. **วารสารกระบวนการยุติธรรม : กันยายน-ธันวาคม 2557** : 111 - 112.
- ดิเรก สุวรรณฤทธิ์. (2535). **การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์**. วิทยานิพนธ์, คุรุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ทิพย์วรรณ กิตติพร. (2550). **จิตวิทยาทั่วไป** (พิมพ์ครั้งที่ 4). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- แทนคุณ จิตดีอิสระ. (2550). **ครอบครัวพอเพียง ครอบครัวความสุข**. มติชน ปีที่ 30 ฉบับที่ 10/737 ประจำวันศุกร์ที่ 3 สิงหาคม พุทธศักราช.
- บรรจง โอฟารี และคนอื่นๆ. (2546). **รายงานการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาและการออกกลางคัน ตามความเห็นของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ, มหาวิทยาลัยทักษิณ**.
- บุญโชติ ชำนาญ และอุไรรัก ดรุณวรรณ. (2554). **การศึกษาปัญหาและสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช**. รายงานวิจัย, วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช.
- เบญจมา สุธะพินธุ. (2536). **สาเหตุของการสูญเสียเปล่าทางการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ : กรณีศึกษาของวิทยาเขตของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล**. วิทยานิพนธ์, คุรุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ปริญษา เวสารัชช. (2547). **หลักการจัดการศึกษา**. ชุดฝึกอบรมผู้บริหาร : ประมวลสาระ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : บริษัท จุดทอง จำกัด.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พเยาว์ ดีใจ และคณะ. (2552). **ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันตามความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.** รายงานวิจัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- พระครูสังฆรักษ์ศักดิ์นรินทร์ โตษยานนท์. (2552). **การศึกษสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช จังหวัดพิษณุโลก.** วิทยานิพนธ์, ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พูนศักดิ์ อติชาติ. (2536) . **การศึกษสาเหตุในการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ.** วิทยานิพนธ์, ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภุมริน บุญทวี. (2548). **ปัจจัยทางครอบครัวและพฤติกรรมทางสังคมที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาโรงเรียนอาชีวะเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่.** วิทยานิพนธ์, ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รุ่งโรจน์ อาริยะ. (2552). **บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาในการลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนวิทยาลัยการอาชีพเชิงคำ จังหวัดพะเยา.** เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- วัชร ตระกูลงาม และคนอื่นๆ. (2550). **ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2536). **นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา.** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตร ศรีสะอ้าน. (2518). **หลักการอุดมศึกษา.** กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- วีระพันธ์ สิทธิพงศ์. (2540). **การจัดและบริหารโรงฝึกงานช่างอุตสาหกรรม, บริษัท เอ.พี. กราฟฟิคดีไซน์และการพิมพ์ จำกัด, หน้า 53.**
- ศิริชัย ชินะตั้งกูร. (2526). **ความสูญเปล่าทางการศึกษา แนวคิดจากกลุ่มอนุรักษ์นิยม.** เอกสารวิจัยการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สมเกียรติ ไทยปรีชา. การศึกษาวิธีการปฏิบัติที่ดีของการลดปัญหาการออกกลางคันของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ระหว่างปีการศึกษา 2549-2553. **เอกสารการประชุมวิชาการ ครั้งที่ 8 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน**. 8-9 ธันวาคม 2554, 1645-1653.
- สมคิด รักษาทรัพย์, สุภาภรณ์ ตันจ้อย และ วาสนา ดั่งวงเหมือน. (2557). **สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ**. รายงานวิจัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- สมใจ เพียรประสิทธิ์ และ ชัคครัตน์ พูลกระจ่าง. (2554). การศึกษาความคิดเห็นในการออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรวิชาซีพระยะสั้น โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร. **วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร**, ปีที่ 5, (ฉบับที่ 2) บทคัดย่อ.
- สรวิชัย กิตติยานนท์. (2553). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะวิทยาการ จัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี**. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- สรวิชัย สืบแย้ม (2552). การศึกษาสาเหตุการออกกลางคันและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตรของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). **แนวพินิจสู่การแก้ปัญหาเด็กออกกลางคัน**. กรุงเทพฯ : กองนโยบายและแผน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). **การเรียนรู้ : ชุมทรัพย์ในตน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2540). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น**. รายงานการวิจัย, กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สิงห์ จันทพงษ์. (2552). การออกกลางคันของนักเรียนโรงเรียนสามัคคีพัฒนา อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุขุมล หวังวณิชพันธุ์, สุภัทรา โกไศยกานนท์ และ มนต์วี รัตนวิจิตร. (2555). **ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์.** รายงานวิจัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์. (2527). **เทคนิคและวิธีการสอนวิชาชีพ.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สุภาภรณ์ พิมพ์นิตย์. (2555). **สาเหตุการออกกลางคันของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.** วิทยานิพนธ์, รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุพันธ์ ต้นศรีวงษ์. (2538). **วิธีการสอน.** กรุงเทพฯ : สยามสปอร์ตซินดิเคท.
- อัมพร โอตระกูล. “ปัญหาเด็กเรียนไม่ดี,” **ใกล้หมอ.** 5(9) : 31 - 33 ; กันยายน, 2524.
- อุทุมพร จามรมาร. (2547). **การวิจัยของครู.** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุไรรัตน์ โพธิ์แก้ว. (2539). **สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนสาขาศิลปะหัตถกรรมระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตการศึกษา 6 พ.ศ. 2526.** วิทยานิพนธ์, ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกบุตร อยู่สุข. (2549). **สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยการชีพพุทธมณฑล สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.** วิทยานิพนธ์, ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- Abigial, Anderson Inoz. “Characteristics of Adult Dropouts and Persister in University B.A. Level Programs,” **Dissertation Abstracts International.** (June 1979) : 710 – A,

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Bennett, Roger. Determinants of Undergraduate Student Drop Out Rates in a University Business Studies Department. *Journal of Further and Higher Education*. Volume 27, Issue 2, 2003.
- Esch, Nicola T. Leaving Before Their Time : High School Dropouts. June 15, 2010 <[http : //www.lib.umi.com/ dissertation/citations](http://www.lib.umi.com/dissertation/citations)> 2012.
- Opara, K. C. A Comparative Study of the Factors of Influence Responsible for School Drop out in a Suburban and an Inner-City Public High School in Mercer County, New Jersey. *Dissertation Ed. D. Morgan State University*, 2003.
- Brarefoot, B. O. Higher education's revolving door: confronting the problem of student drop out in US colleges and universities. *Open Learning*. Vol.19, No.1 , February 2004.
- Dulniak, Denis Joseph. (1982). Predicting Freshmen Dropouts at Montana State University Using Selected Instructional Data. *Dissertation Abstracts International : Higher ducation*.
- Tylor, Ralph W. (1974). *Basic Principles of Curriculum Instruction*. Chicago : University of Chicago.
- Abshire, Allison Joseph. (1972, November). *A Study of Dropouts in Louisiana Vocational-Technique School*. Ph.D. Dissertation Louisiana State University and Agricultural & Mechanical College. (Online). Available : <http://proquest.umi.com/pqdweb?did=761227771&sid=2&Fmt=1&clientId=71090&RQT=309&VName=PQD>.

ภาคผนวก
แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

แบบสัมภาษณ์สำหรับนักศึกษา
เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ประจำปีการศึกษา 2557

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานวิจัยสถาบัน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีการศึกษา 2557 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับการออกกลางคันของนักศึกษา ประจำปีการศึกษา 2557 และหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนตามความเห็นของท่าน คำตอบของท่านจะเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้สอดคล้องกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงในอนาคต และเป็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์การบริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อการได้เปรียบในการแข่งขันในอนาคต

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 สาเหตุการออกกลางคันของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 3 การศึกษาในปัจจุบันของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 4 ทักษะและข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ตามความเป็นจริง

1. เพศ

☐ ชาย	☐ หญิง
------------------------------	-------------------------------
2. ระดับการศึกษาที่ศึกษา

☐ ปริญญาตรี	☐ ปริญญาเอก
☐ ปริญญาโท	
3. คณะที่เรียน

☐ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	☐ คณะวิศวกรรมศาสตร์
☐ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	☐ คณะศิลปศาสตร์
☐ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	☐ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
☐ คณะบริหารธุรกิจ	☐ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
☐ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
4. ชั้นปีที่ออกจากการเป็นนักศึกษา

☐ ปีที่ 1	☐ ปีที่ 3
☐ ปีที่ 2	☐ ปีที่ 4
5. รอบการศึกษา

☐ ปกติ	☐ สมทบ
-------------------------------	-------------------------------
6. ภูมิลำเนา

☐ กรุงเทพฯ และปริมณฑล	☐ ต่างจังหวัด
--	--------------------------------------
7. สถานภาพของบิดามารดา

☐ อยู่ด้วยกัน	☐ บิดา/มารดา ถึงแก่กรรม
☐ หย่าร้าง/แยกกันอยู่	

8. อาชีพบิดามารดา/ผู้อุปการะ

☐ รัฐวิสาหกิจ	☐ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง
☐ หน่วยงานเอกชน	☐ ไม่มีเงินได้
☐ หน่วยงานราชการ	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)

9. รายได้บิดามารดา/ผู้อุปการะ

☐ ไม่มีเงินได้	☐ 150,000 – 300,000 บาทต่อปี
☐ < 150,000 บาทต่อปี	☐ > 300,000 บาทต่อปี

ตอนที่ 2 สาเหตุการออกกลางคืนของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

(1) ด้านผู้เรียน

.....

.....

.....

(2) ด้านครอบครัว

.....

.....

.....

(3) ด้านอาจารย์ผู้สอน

.....

.....

.....

(4) ด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 การศึกษาในปัจจุบันของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ตามความเป็นจริง

1. มหาวิทยาลัยปัจจุบันที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ คณะที่เรียน

☐ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ	☐ มหาวิทยาลัยเปิด
☐ มหาวิทยาลัยของรัฐ	☐ ไม่ได้ศึกษาต่อ
☐ มหาวิทยาลัยเอกชน	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)

2. สาขาวิชาที่ศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งใหม่

☐ ตรงสาขาวิชาเดิม	☐ สาขาวิชาใหม่
--	---------------------------------------

ตอนที่ 4 ทักษะและข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ทัศนคติ

(1) ด้านการบริหารจัดการ

.....

.....

.....

.....

(2) ด้านอาจารย์ผู้สอน

.....

.....

.....

.....

(3) ด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(1) ด้านการบริหารจัดการ

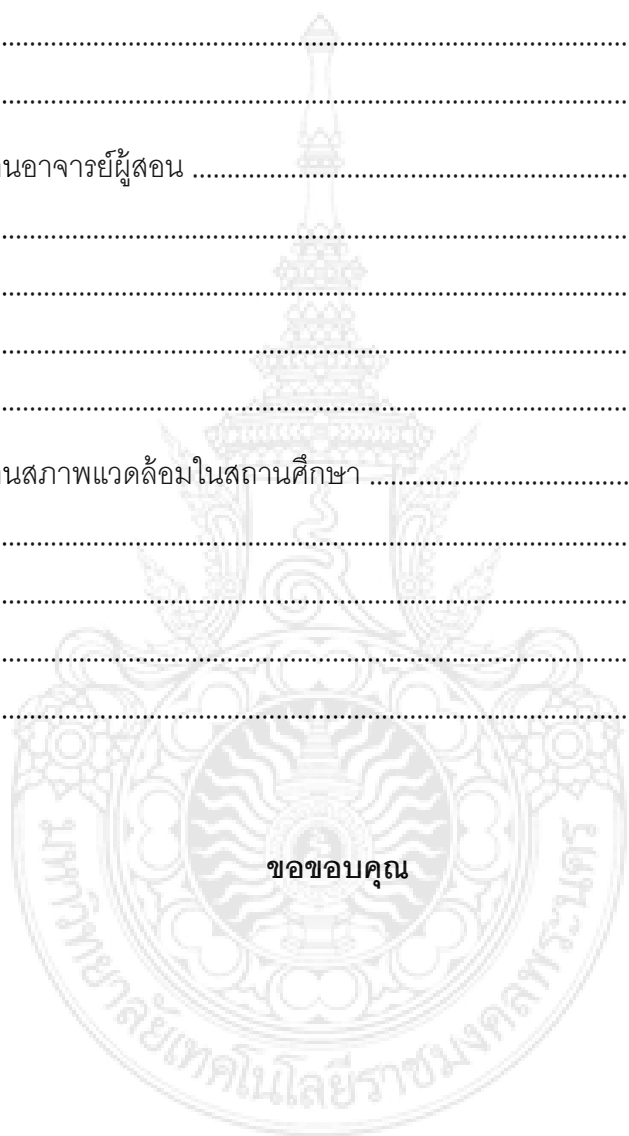
.....
.....
.....

(2) ด้านอาจารย์ผู้สอน

.....
.....
.....

(3) ด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา

.....
.....
.....

ขอขอบคุณ

แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอน

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ประจำปีการศึกษา 2557

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานวิจัยสถาบัน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีการศึกษา 2557 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับการออกกลางคันของนักศึกษา ประจำปีการศึกษา 2557 และหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนตามความเห็นของท่าน คำตอบของท่านจะเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้สอดคล้องกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงในอนาคต และเป็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์การบริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อการได้เปรียบในการแข่งขันในอนาคต

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา

ตอนที่ 3 ทำศนคติและข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ตามความเป็นจริง

1. คณะที่สังกัด

☐ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	☐ คณะวิศวกรรมศาสตร์
☐ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	☐ คณะศิลปศาสตร์
☐ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	☐ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
☐ คณะบริหารธุรกิจ	☐ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
☐ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	

2. ประสบการณ์การทำงาน

☐ ต่ำกว่า 5 ปี	☐ 16 – 25 ปี
☐ 6 – 15 ปี	☐ มากกว่า 25 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา

(1) ด้านผู้เรียน

.....

.....

.....

(2) ด้านครอบครัว

.....

.....

.....

(3) ด้านอาจารย์ผู้สอน

.....

.....

.....

(4) ด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ทักษะคิดและข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ทักษะคิด

(1) ด้านการบริหารจัดการ

.....

.....

.....

(2) ด้านอาจารย์ผู้สอน

.....

.....

.....

(3) ด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(1) ด้านการบริหารจัดการ

.....

.....

.....

(2) ด้านอาจารย์ผู้สอน

.....
.....
.....
.....

(3) ด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา

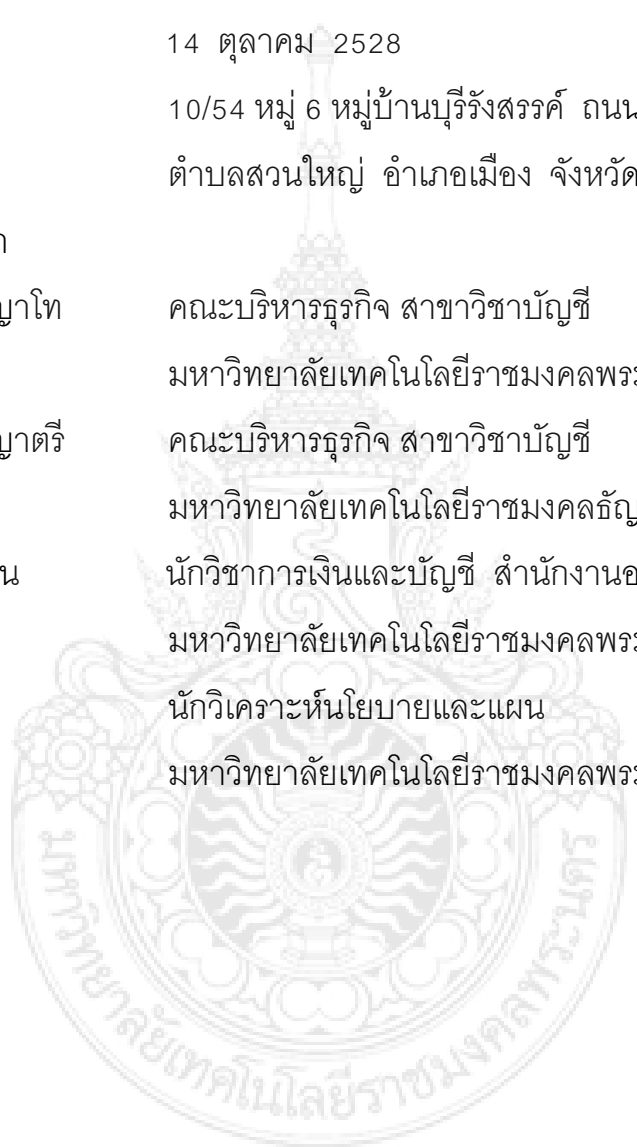
.....
.....
.....
.....

ขอขอบคุณ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	นางสาวนวรรตน์ การะเกษ
วัน เดือน ปี เกิด	14 ตุลาคม 2528
ที่อยู่ปัจจุบัน	10/54 หมู่ 6 หมู่บ้านบุรีรังสรรค์ ถนนพิบูลสงคราม ตำบลสวนใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
ประวัติการศึกษา	
ระดับปริญญาโท	คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาบัญชี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปี 2554
ระดับปริญญาตรี	คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาบัญชี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปี 2551
ประวัติการทำงาน	นักวิชาการเงินและบัญชี สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ปัจจุบัน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	นางสาววรุณกัญญา คุณากรวิรุฬห์
วัน เดือน ปี เกิด	14 กันยายน 2531
ที่อยู่ปัจจุบัน	138/32 ถนนประชาราษฎร์ 1 แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กทม 10800
ประวัติการศึกษา	
ระดับปริญญาโท	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปี 2556
ระดับปริญญาตรี	วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเคมี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปี 2552
ประวัติการทำงาน	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ปัจจุบัน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร